

O SPISOVATELÍCH

MICHAL AJVAZ (* 1949)

Po maturitě na Střední všeobecné vzdělávací škole studoval češtinu a estetiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1967–1974). Pracoval v různých dělnických profesích (sálový dělník, domovník, noční hlídač, čerpač ve Vodních zdrojích Praha), 1994–1996 ve svobodném povolání, 1996–1999 redaktor *Literárních novin*, od roku 2003 zaměstnán v Centru pro teoretická studia Akademie věd a Univerzity Karlovy. Též překládá z němčiny, prózy a úvahy publikuje zejména v *Literárních novinách*.

Dílo: *Návrat starého varana* (PP 1991), *Druhé město* (R 1993, 2. uprav. vyd. 2005), *Znak a bytí* (EE 1994), *Tiché labyrinty* (fotografická publikace, 1996), *Tajemství knihy* (EE 1997), *Tyrkysový orel* (PP 1997), *Zlatý věk* (R 1997), *Světelný prales* (EE 2003), *Sny gramatik, záře písmen* (EE 2003), *Prázdné ulice* (R 2004), *Příběh znaků a prázdná* (EE 2006), *Padesát pět měst. Katalog sídel, o kterých vyprávěl Marco Polo Kublaj chánovi, sepsaný k počtě Italu Calvinovi* (P 2006).

JAN BALABÁN (* 1961)

Vystudoval kombinaci čeština–angličtina na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V první polovině devadesátých let pracoval jako technický překladatel ve Vítkovických železárnách. V současnosti na volné noze – píše a překládá beletrii (do češtiny převedl například tituly H. P. Lovecrafta a Terryho Eageltona).

Dílo: *Středověk* (PP 1995), *Boží lano* (PP 1998), *Prázdniny* (PP 1998), *Černý beran* (R 2000), *Srdce draka* (komiks 2001), *Kudy šel anděl* (PP 2003), *Možná že odcházíme* (PP 2004), *Jsme tady* (PP 2006).

ALEXANDRA BERKOVÁ (1949–2008)

Vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Kamenickém Šenově a Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor čeština–výtvarná výchova. V letech 1973–1980 působila jako redaktorka v nakladatelstvích Svoboda a Československý spisovatel. 1980–1982 uklízečka, pak až do 2001 ve svobodném povolání. Učila tvůrčí psaní na Gymnáziu Josefa Škvoreckého, Vyšší odborné škole a Literární akademii v Praze a spolupracovala s Českou televizí.

Dílo: *Magorie aneb Příběh velké lásky* (P 1991), *Co teď a co potom?* (P 1992, podle scénáře zpracoval Libor Dvořák), *Utrpení oddaného Všiváka* (P 1993), *Temná láska* (P 2000), *Banální příběh* (P 2004).

MARKÉTA BLÁHOVÁ (* 1970)

V letech 1989–1993 vystudovala dramaturgii na DAMU v Praze a společně s celým absolventským ročníkem přijala angažmá v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, kde spolupracovala především s režiséry Jiřím Pokorným a Michalem Langem. Její dramatický debut *Pastička* (1995) byl oceněn 2. místem v soutěži Nadace Alfréda Radoka. Ve druhé polovině devadesátých let působila v Činoherním klubu v Praze a v CD 94 (v Celetné ulici), od roku 2002 působí jako dramaturgyně ve Švandově divadle v Praze.

Dílo: *Kurva svatá* (D prem. 1993; volně podle *Nanebevzetí Tonky Šibenice* Egona Ervína Kische, s. Michal Lang), *Profesionální žena aneb Sonička v říši divů a za zradlem* (D prem. 1996; volně podle Vladimíra Párala), *Pastička* (D 1996 in *Svět a divadlo* 1996, č. 3; knižně in *Česká divadelní hra 90. let*, 2003; prem. 1999); *Tři stařeny* (D prem. 1998; volně podle Calvina Itala), *Podzimní hra* (D 2000 in *Svět a divadlo* 2000, č. 6; knižně in *Šest žen napsalo šest her*, 2001; prem. 1999).

PETR BORKOVEC (* 1970)

Nedokončil studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (obor čeština–ruština), od roku 1992 je redaktorem revue *Souvislosti*, od roku 2006 šéfredaktorem revue *Rukopis*. Byl zaměstnán v Nakladatelství Lidové noviny (1996–1998), v *Lidových novinách* (1998–1999) a *Literárních novinách* (1999–2001), od roku 2001 spisovatel a překladatel ve svobodném zaměstnání. Vyučuje na Literární akademii Josefa Škvořeckého. Překládá z ruské literatury (Vladislav Chodasevič, Vladimír Nabokov, Jurij Odarčenko, Jevgenij Rejn, Josif Brodskij, Georgij Ivanov aj.), s Matyášem Havrdou přeložil Sofoklova *Krále Oidipa* (1998) a Aischylovu *Oresteiu* (2002), s Vladimírem Puckem antologii klasické korejské poezie *Jasná luna v prázdných horách* (2001). Spoluautor *Slabikáře* (2007).

Dílo: *Prostírání do tichého* (BB 1990), *Poustevná věštírna loutkárna* (BB 1991), *Ochoz* (BB 1994), *Mezi oknem, stolem a postelí* (BB 1996), *Polní práce* (BB 1998), *A. B. A. F.* (BB 2002), *Needle-Book* (BB 2003), *Vnitrozemí* (BB 2005, výbor a nové básně), *Aus dem Binnenland* (EE 2006, Dresden), *Amsellfasade* (BB a PP 2006, Berlin).

ZUZANA BRABCOVÁ (* 1959)

Po maturitě na gymnáziu v Praze pracovala jako pomocná síla v nemocnici a později jako uklízečka. Po roce 1989 nejprve získala zaměstnání na ministerstvu zahraničí, poté působila jako redaktorka v nakladatelstvích Český spisovatel a Hynek, dnes je redaktorkou nakladatelství Garamond.

Dílo: *Daleko od stromu* (P 1984 samizdat, 1987 exil, 1991), *Zlodějina* (R 1995), *Rok perel* (R 2000).

HNÁT DANĚK (* 1959)

Vlastním jménem Jiří Daněk.

Vysokou školu báňskou a Pedagogickou fakultu v Ostravě nedokončil, roku 1994 absolvoval dramaturgii a scenáristiku na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění v Praze. Pracoval jako havíř, koxsař, přidavač, dramaturg a producent. V první polovině devadesátých let vážně onemocněl. Ani trvalé zdravotní postižení mu však nezabránilo pokračovat v soukromém podnikání (reklamní a propagační činnost).

Dílo: *Pouť a Cesta Hnátova* (P 1995), *Až budeme velcí* (R 1996), *Souboj o velký prachy* (P 1998), *Bratři bez trika* (R 1998).

IVAN DIVIŠ (1924–1999)

Po studiích filozofie a estetiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (1945–1949) pracoval mj. jako nakladatelský redaktor (Mladá fronta), v roce 1969 odešel do emigrace v SRN a pracoval pro rozhlasovou stanici Svobodná Evropa. V devadesátých letech žil střídavě v Mnichově a v Praze, v posledních letech trvale v Praze.

Dílo: *Odchod z Čech* (BB 1981 exil, 1990), *Žalmy* (BB 1986 exil, přeprac. vyd. 1991), *Noc, nebudeš se báti* (záznamy snů, pův. *Papouščí město*, 1988 exil, 1991), *Moje oči musely vidět* (B 1991), *Obrat' koně!* (BB 1987 exil, 1992), *Slovem do prostoru* (rozhlas. úvahy, 1993), *Tresty* (BB 1994), *Jedna loď* (B 1994), *Teorie spolehlivosti* (deník, 1994, rozšířené vyd. 2000), *Beránek na sněhu* (B 1980 exil, 1994), *Tři knihy* (BB 1994), *Hora pokušení* (BB 1995), *Kateřina Rynglová* (B 1996), *Češi pod Huascaránem* (B 1998), *Verše starého muže* (BB 1998), *Bud' šťasten* (BB 1999), *Poslední básně* (BB 2003), *Říkadla a kecadla* (BB pro děti 2004), *Obelst. Přece jen... Průvan* (výbor BB 2006).

MILOŠ DOLEŽAL (* 1970)

V letech 1988–1992 absolvoval Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze (obor nakladatelství), následně (1992–1993) byl redaktorem *Perspektiv* – kulturní přílohy *Katolického týdeníku*, 1993–1994 asistent dramaturgie v Divadle za branou II a 1994–1995 dramaturg Divadla za branou III. Od roku 1998 redaktor Českého rozhlasu (od 2003 v literární redakci).

Dílo: *Podivice* (BB 1995), *Kamení* (BB 1995, bibliof.), *Obec* (BB 1996), *Les* (BB 1998), *České feferony aneb Dojmy, chutě, potulky a uslyšení* (FF 2000), *Zaradoval jsem se* (memoáry Antonína Bradny, 2002), *Cesty Božím (ne)časem* (rozhovory, 2003), *Čas dýmu* (BB 2003), *Sansepolcro* (BB 2004), *Prosil jsem a přiletěla moucha* (rozhovory, 2004), *Proti zlému krompáč a lopata* (rozhovory, 2006).

JIŘÍ DRAŠNAR (* 1948)

Po roce studia na Vysoké škole ekonomické v Praze dočasně vykonával pomocné práce, než byl roku 1970 přijat na Filmovou a televizní fakultu Akademie múzických

umění. Po třech letech byl vyloučen a pracoval jako domovník, asistent režie, umývač oken a noční hlídač. Rok po emigraci (1979) se usadil v USA, kde žije dodnes.

Dílo: *Desperádos informačního věku* (R 1992), *Hazardní hry. Úvod do spekulace s cennými papíry* (odborná práce, pod jménem George Drasnar, 1995), *O revolucích, tajných společnostech a genetickém kódu* (R 1996), *Noc na pláži – Etudy, improvizace a ostatní cvičení* (PP 2001), *Venuše spící v krajině* (R 2004).

VIOLA FISCHEROVÁ (* 1935)

Provdaná Viola Jedličková.

Studia polonistiky a bohemistiky zahájila v Brně (1953) a dokončila v Praze (1958). Poté pracovala mj. jako redaktorka literární redakce Čs. rozhlasu. V roce 1968 odešla do exilu (Basilej, Mnichov). Na univerzitě v Basileji vystudovala germanistiku a historii. V letech 1984–1994 spolupracovala s Rádiem Svobodná Evropa a s časopisem *Svědectví* v Paříži. Od roku 1994 žije v Praze. Píše též rozhlasové hry a překládá (např. Mirona Białoszewského, Stanisława Ignacego Witkiewicze, Rafała Wojaczka, Franze Kafku, Eliase Canettiho, Hanse Magnuse Enzensbergera, Angela Mariu Ripellina).

Dílo: *Zádušní básně za Pavla Buksu* (BB 1993), *Babí hodina* (BB 1993, bibliof.), *Babí hodina* (BB 1995), *Jak pápěří* (BB 1995), *Odrostlá blízkost* (BB 1996), *Divoká dráha domovů* (BB 1998), *Matečná samota* (BB 2002), *Nyní* (BB 2004), *Co vyprávěla dlouhá chvíle* (PP pro děti, 2005), *Předkonec* (BB 2007), *O dorotce a psovi Ukšukovi* (P pro děti, 2007), *Písečné dítě* (BB 2007).

ARNOŠT GOLDFLAM (* 1946)

Po maturitě (1963) krátce studoval medicínu a v letech 1971–1976 režii na brněnské JAMU. Poté působil krátce v divadle Večerní Brno, roku 1978 nastoupil jako režisér, herec a posléze i autor do Hanáckého divadla v Prostějově (po přesunu do Brna přejmenovaném na HaDivadlo). Od roku 1990 pedagogicky působí na Divadelní fakultě JAMU, kde vede ateliér divadelní režie (2007 jmenován profesorem). Roku 1993 ukončil v HaDivadle zaměstnanecký poměr a nadále spolupracuje s touto scénou jen příležitostně. Jako režisér a herec hostuje v několika divadlech v Praze (Studio Ypsilon, Divadlo v Dlouhé, Dejvické divadlo) a v Hradci Králové (Klicperovo divadlo), kde byl po několik sezon ve stálém angažmá. Hrál v řadě televizních i celovečerních filmů a spolupracuje s Českou televizí jako autor kulturních a společensko-politických magazínů, jako moderátor charitativních akcí či dětských pořadů. Je autorem více než čtyřiceti her a dramatizací, píše drobnou prózu, povídky a pohádky pro děti.

Dílo: *Návrat ztraceného syna*, *Písek*, *Několik historek ze života Bědi Jelínka*, *Oči bludných hvězd* (DD 1996; *Několik historek ze života...*, prem. 1995; *Oči bludných hvězd*, prem. 1995), *Agatománie*, *Biletářka*, *Červená knihovna*, *Jeden den*, *Jedna noc*, *aneb Sen – Hry pro jednoho* (DD 1998; *Jedna noc, aneb Sen*, prem. 1991), *Lásky den* (D 1996 in HaDivadlo; prem. 1994), *Die Probe*, *Das Blaue Gesicht*, *Aus dem Leben von Frit-*

schen Hirschl, Theaterstücke (DD 1999), *V. Babinský, strašný lesů pán* (D prem. 2000), *Život bohémy* (D prem. 2002), *Modrá tvář, Komplikátor, Smlouva, Sladký Theresienstadt, Já je někdo jiný. Divadelní hry III.* (DD 2003; *Komplikátor*, prem. 2002; *Smlouva*, prem. 1999; *Sladký Theresienstadt*, prem. 1996; *Já je někdo jiný*, prem. 2003), *Muž bez vlastností* (D 2002; volně podle Roberta Musila), *Proměna* (D prem. 2003; volně podle Franze Kafky), *Pořád o jednom a jiné /povídky/* (PP 2003), *Prospaný život – benefice Luby Skořepové* (D vyd. i prem. 2003; volně podle Tecie Werbowské), *Pohádky pro zlobivé aneb A. G. vypráví pohádky, kde padají hlavy* (D prem. 2004), *Ředitelská lóže* (D prem. 2004), *Tatínek není k zahoezení* (PP pro děti 2004), *Dámská šatna* (D prem. 2005), *Hostinec U kamenného stolu* (D prem. 2005; volně podle Karla Poláčka), *Osudy a jejich pán* (PP 2005), *Ruská ruleta* (D prem. 2005), *Tajemství Viléma Storitze* (D prem. 2005; volně podle Julesa Verna), *Stará bába tančí* (D prem. 2005); *Matylda a Emílie aneb Co dělat...* (D prem. 2006), *Ostrov pokladů* (D prem. 2006; volně podle Roberta Louise Stevenson), *Tatínek 002* (PP pro děti 2006), *Několik historek ze života AG* (rozhovor s Petrem Štědroněm a Jiřím Trávníčkem, 2006), *Masochista* (D prem. 2007), *Doma u Hitlerů aneb Historky z Hitlerovic kuchyně* (D prem. 2007), *Ohně v bažinách* (scénické čtení 2007), *Krvavé koleno a jiné pohádky pro zlobivé* (D prem. 2007), *Voyer* (D prem. 2007).

PETR HALMAY (* 1958)

Vlastním jménem Petr Šiktanc.

Po maturitě (1977) absolvoval řadu různých zaměstnání (mj. závozník, skladník, uklízeč, učitel, čerpač). V devadesátých letech pracoval střídavě jako redaktor (*Forum*, *Prostor*, *Telegraf*, *Týden*) a jevištní technik (Národní divadlo a divadlo Na Zábradlí). Od roku 1998 se živí jako nábytkář v pražském Národním Divadle.

Dílo: *Strašná záře* (BB 1991), *Bytost* (BB 1994), *Hluk* (PP, BB 1997), *Koncová světla* (BB 2005).

LENKA KOLIHOVÁ-HAVLÍKOVÁ (* 1970)

V letech 1989–1994 vystudovala dramaturgii na DAMU v Praze. Ještě před ukončením školy odešla společně s celým ročníkem do Činoherního studia v Ústí nad Labem, zde působila jako dramaturgyně. Krátce působila v brněnském HaDivadle (2001–2002), od roku 2002 je členkou činohry Národního divadla, kde se v pozici dramaturgyně zaměřuje především na současnou dramaturgii (Caryl Churchill, Sarah Kaneová, William Mastrosimone, Iva Volánková). Spolupracovala s režiséry Jiřím Pokorným, Davidem Czesanym, Michalem Dočekalem, Petrem Kolihou, Janem Antonínem Pitínským a dalšími.

Dílo: *Valašská čtverylka* (D prem. 1993, s. Jiří Pokorný; volně podle Františka Sokola-Tůmy), *Les divokých svini* (D prem. 1997; dramaturgická úprava románu *Cejch* Zdeňka Šmída), *Krysa* (D in *Svět a divadlo* 2000, č. 6), *O Žanetce a Petříkovi* (D prem. 2001).

ZBYNĚK HEJDA (* 1930)

Vystudoval filozofii a historii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (1949–1953), kde byl též zaměstnán jako odborný asistent, později pracoval jako redaktor nakladatelství Horizont, odkud odešel na protest proti odvolání ředitele roku 1968. Nesouhlas s normalizačním režimem ho připravil o možnost oficiálního publikování jeho děl a přinášel mu i zaměstnanecké komplikace (byl propuštěn z antikvariátu a poté pracoval jako domovník). Od 1990 přednášel filozofii na lékařské fakultě Univerzity Karlovy.

Dílo: *Blížkost smrti* (BB 1978 samizdat, 1985 exil, 1992 přeprac.), *Lady Felthamová* (BB 1979 samizdat, 1987 exil, 1992), *Pobyt v sanatoriu* (BB 1993), *A tady všude muziky je plno* (BB 1993), *Nikoho tam nepotkám* (BB v próze, 1994), *Valse melancholique* (BB 1995), *Básně* (soubor básnického díla, 1996), *Cesta k Cerekví* (deníky, 2004), *Sny* (záznamy snů 2007).

DANIELA HODROVÁ (* 1946)

Po maturitě krátce pracovala jako asistentka režie a dramaturgie v Divadle Jiřího Wolkerova, poté na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy vystudovala ruštinu a češtinu. Po absolutoriu studovala ještě francouzštinu a srovnávací literaturu. V letech 1972–1975 působila jako redaktorka slovanských literatur v nakladatelství Odeon. Od roku 1975 dodnes je zaměstnána jako vědecká pracovnice v Ústavu pro českou a světovou literaturu ČSAV, resp. v Ústavu pro českou literaturu AV ČR v Praze.

Dílo: *Podobojí* (R 1991), *Kukly* (R 1991), *Théta* (R 1992), *Město vidím...* (E 1992), *Román zasvěcení* (odborná práce, 1993), *Místa s tajemstvím. Kapitoly z literární topologie* (odborná práce, 1994), *Perunův den* (R 1994), *Ztracené děti* (R 1997), *Poetika míst* (odborná práce, s kolektivem, 1997), *Trýznivé město* (1999, souborné vydání próz *Podobojí, Kukly, Théta*), *...na okraji chaosu... Poetika literárního díla 20. století* (odborná práce, s kolektivem, 2001), *Komedie* (R 2003), *Citlivé město. Eseje z mytopoetiky* (odborná práce, 2006).

NORBERT HOLUB (* 1966)

Vystudoval lékařskou fakultu na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (1984–1990), pracuje jako internista. Spolupracuje s časopisem *Weles*, překládá z ruštiny (Josif Brodskij, Vladimir Vysockij aj.), zabývá se také psychopatologií v životě a díle spisovatelů.

Dílo: *Muž vymýšlející vejce* (BB 1990), & (BB 1995, s Ludkem Navarou), *Cizí sonety* (BB 1996), *Úplně úzké úly* (BB 1999), *Suché sochy stínů* (BB 2004), *Status idem* (BB 2006).

BOHUMIL HRABAL (1914–1997)

Studia práv dokončil v roce 1946, právnickou kariéru však odmítl a živil se jako pojišťovací agent, obchodní cestující, ocelářský dělník, balíč papíru a kulisák. Od roku 1963 až do své dobrovolné smrti se věnoval výhradně psaní.

Dílo: *Bambino di Praga; Barvotisky; Krásná Poldi* (BB 1990), *Kličky na kapesníku / Román – interview/* (rozhovory s László Szigetím, 1990), *Kouzelná flétna* (PP 1990), *Krajina/y Bohumila Hrabala* (úryvky z děl, 1990), *Listopadový uragán* (PP 1990), *Něžný barbar* (R 1974 samizdat, 1981 exil, 1990), *Ponorné říčky* (PP 1990), *Schizofrenické evangelium* (PP 1990), *Atomová mašina značky Perkeo* (PP 1991), *Městečko, kde se zastavil čas* (PP 1974 samizdat, 1978 exil, 1991), *Růžový kavalír* (PP 1991), *Slavná Vantochova legenda* (P 1991), *Ztracená ulička* (BB 1991), *Svatby v domě. Dívčí román* (P 1984 samizdat, 1987 exil, 1991), *Vita nuova. Kartinky* (P 1986 samizdat, 1987 exil, 1991), *Proluky* (P 1986 samizdat, 1986 exil, 1991), *Aurora na mělčině* (1992), *Křik* (dopisy 1992), *Večerníčky pro Cassia* (EE 1993), *Texty* (výbor PP 1994), *Bohumil Hrabal uvádí: Pražské pavlačové anekdoty* (anekdoty, 1994), *Buďte tak hodná, vytáhněte rolety!* (dopisy, 1999). SEBRANÉ SPISY BOHUMILA HRABALA I–IX: *Báseň* (sv. 1, BB 1991), *Židovský svícen* (sv. 2, BB 1991), *Jarmilka* (sv. 3, PP 1992), *Pábení* (sv. 4, PP 1993), *Kafkárna* (sv. 5, PP 1994), *Obrazy v hlubině času* (sv. 6, PP 1994), *Obsluhoval jsem anglického krále* (sv. 7, PP 1993), *Rukověť pábitelského učně* (sv. 8, PP 1993), *Hlučná samota* (sv. 9, RR 1994), *Nymfy v důchodu* (sv. 10, PP 1994), *Svatby v domě* (sv. 11, PP 1995), *Kdo jsem* (sv. 12, PP 1995), *Dopisy Dubence* (sv. 13, PP, dopisy, 1995), *Pojízdná zpovědnice* (sv. 14 FF 1996), *Domácí úkoly* (sv. 15, PP 1995), *Naivní fuga* (sv. 16, PP 1995), *Kličky na kapesníku* (sv. 17, rozhovor, 1996), *Ze zápisníku zapisovatele* (sv. 18, PP 1996), *Bibliografie, dodatky, rejstříky* (sv. 19, 1997); v Pražské imaginaci vyšlo ještě přibližně dvacet drobných publicistických textů.

PETR „HRABOŠ“ HRABALIK (* 1962)

Gymnázium absolvoval 1977–1981, radiologickou nástavbu poté 1981–1983, posléze střídal profese (závozník, vyklízeč bytů, prodavač...). Od roku 1995 spolupracoval s Českou televizí na seriálu o historii československé rockové hudby. Sám je také rockový hudebník (mj. skupiny Maama, Křečový žily, Našrot).

Dílo: *Bujaré výlety perverzní pomazaný* (BB, TT, PP 1991), *Pokusné stavy šílenství* (BB 1993), *Expedice Paris '90 aneb Minicestopis o první návštěvě českých undergroundů v západním světě* (P 1995), *Intim sprej* (písňové texty, 1997), *Viděno sudem* (PP 1999), *Mimo Sud aneb Báječná putování za pokladem* (R 2000), *Sběrné sudoviny* (FF 2002), *Návrat k Sudu. O snadné cestě tam a poněkud komplikovanějším návratu zpátky* (R 2006).

PETR HRUŠKA (* 1964)

1990–1994 absolvoval na Filozofické fakultě Ostravské univerzity obor český jazyk a literatura a poté nastoupil do Ústavu pro českou literaturu AV ČR, kde pracuje jako odborný pracovník dodnes. 1998–2004 učil českou literaturu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Podílel se na odborných literárněhistorických

publikacích, redaktor literárních časopisů *Landek* (1995–1998) a *Obrácená strana měsíce* (od roku 2003).

Dílo: *Obývací nepokoje* (BB 1995), *Měsíce* (BB 1998), *Vždycky se ty dveře zavíraly* (BB 2002), *Zelený svetr* (BB, PP 2004), *Auta vjíždějí do lodí* (BB 2007).

BOHDAN CHLÍBEC (* 1963)

Po maturitě pracoval jako knihovník v Národní knihovně v Praze až do roku 1992. Poté založil nakladatelství Aula a pracuje jako nakladatelský redaktor.

Dílo: *Zasněžený popel* (BB 1992), *Temná komora* (BB 1998).

JOSEF JEDLIČKA (1927–1990)

Studoval estetiku a etnografii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Prošel různými povoláními, později spolupracoval s televizí, rozhlasem a literárními časopisy. V roce 1968 emigroval do SRN, kde v Mnichově působil jako redaktor Rádia Svobodná Evropa.

Dílo: *Kde život náš je v půli se svou poutí* (R 1966, úplné vydání 1994), *Krev není voda* (R 1991), *České typy aneb Poptávka po hrdinovi* (EE 1992), *Rozptýleno v prostoru a čase* (EE 2000), *Ornament* (EE 2006), *Milý pane Wilde. Dopisy z let 1954–1965* (2006).

IVAN JELÍNEK (1909–2002)

Vystudoval Právnickou fakultu v Brně (1928–1932), pracoval jako právní praktikant a jako redaktor rozhlasu, překládal z angličtiny. V roce 1947 odešel do Londýna, kde pracoval jako novinář českého vysílání BBC, později po přestěhování do Ameriky pracoval pro rozhlasové stanice Svobodná Evropa a Hlas Ameriky. Po návratu do Londýna pracoval i po odchodu do důchodu (1969) pro české vysílání BBC. Teprve v devadesátých letech v Čechách opět publikoval.

Dílo: *Světlo a tma* (BB 1991), *Kořist* (BB 1992), *Jablko se kouše* (vzpomínky, 1994), *Potápěči* (R 1994), *Ex voto* (BB 1995), *Na způsob nicoty* (BB 1997), *V sobě letohrad* (BB 1965 exil, 1998 přeprac.).

SEBRANÉ SPISY: *Básně* (I) /1970–1980/ (1999), *Básně* (II) /1982–1988/ (2000).

IVAN MARTIN JIROUS (* 1944)

Užívá jméno Magor.

Vystudoval dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (1963–1968), pracoval jako dělník a noční hlídač, od roku 1976 většinou bez stálého pracovního poměru. Organizátor undergroundového hnutí, opakovaně perzekvován a žalářován za svoje občanské postoje. Literární práce vydával v samizdatu. Oficiální publikační možnosti se mu otevřely až po roce 1990, od téhož roku je ve svobodném povolání.

Dílo: *Magor dětem* (BB, PP 1986 samizdat; 1991), *Magorova mystická růže* (BB 1981 samizdat; 1997 přeprac.), *Ochranný dohled* (BB 1985 samizdat; 1997), *Magorova vanitas* (BB 1999), *Ubíječ labutí* (BB 2001), *Rattus norvegicus* (BB 2004), *Okuje* (BB 2008).

SEBRANÉ SPISY: *Magorův zápisník* (soubor kritických statí, 1997), *Magorova summa* (soubor básnického díla, 1998, 2. oprav. dopl. vyd. 2007), *Magorovy dopisy* (korespondence, 2005).

EMIL JULIŠ (1920–2006)

Od čtyřicátých let vystřídal řadu zaměstnání (dělník, účetní, redaktor měsíčníku *Dialog*, plánovač), od roku 1980 v důchodu. V sedmdesátých a osmdesátých letech, kdy nesměl publikovat, vydával knihy v zahraničí a v ineditních sbornících.

Dílo: *Hra o smysl* (BB 1990), *Multitext A* (experiment. texty, 1992), *Nová země* (BB 1992), *Cesta do města Lawn* (BB 1993), *Svět proměn* (BB 1994, výběr), *Afrikaáááá!* (BB 1995), *Nevyhnutelnosti* (BB 1996), *Nelehké spočinutí* (BB, 2000), *Zachytit zachytitelné* (BB PP 2005, výběr), *Pod kůží* (BB, 2007, výběr).

PETR KABEŠ (1941–2005)

Po studiích na Vysoké škole ekonomické (1958–1963) pracoval jako plánovač, od 1966 redigoval *Sešity pro mladou literaturu* (*Sešity pro literaturu a diskusi*) až do jejich zákazu v roce 1969. Během sedmdesátých a osmdesátých let, kdy měl zákaz publikování, vystřídal řadu profesí (plavčík, výčepník, noční hlídač, pozorovatel počasí na meteorologické observatoři, studnař); podílel se na redigování knižních titulů, sborníků a periodik samizdatem. Od roku 1992 byl v invalidním důchodu.

Dílo: *Odklad krajiny* (BB 1970 náklad zničen, 1983 exil, 1992), *Obyvatelná těla* (BB 1974 samizdat; 1991), *Skanseny* (BB 1974 samizdat, 1981 samizdat; 1991), *Pěší věc* (BB 1985 samizdat, 1987 exil, 1992), *Těžítka* (BB 1994), *Cesta si nás našla* (BB 1994, bibliofilie), *CASH* (BB 2001).

SEBRANÉ SPISY: *Pěší věc a jiné předpokojí /1979–1998/* (1998), *Krátké letní procesy /1961–1971/* (1999), *Kámen ze srdce /1971–1980/* (2000), *Těžítka, ta těžítka /1964–2001/* (2002).

VÁCLAV KAHUDA (* 1965)

Vlastním jménem Petr Kratochvíl.

Vyučil se štukatérem, prošel řadou dělnických povolání (noční hlídač v Národním muzeu, strojník, hrobník, topič). V druhé polovině osmdesátých let se podílel na vydávání série tzv. *Branických almanachů*. Nyní je v invalidním důchodu.

Dílo: *Příběh o baziliškovi* (P 1992), *Veselá bída* (PP 1997), *Exhumace* (P 1998), *Houština* (R 1999), *Technologie dubnového večera. Příběh o baziliškovi* (PP 2000), *Proudy* (R 2001).

LUBOR KASAL (* 1958)

Po studii českého jazyka a občanské nauky na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1979–1984) pracoval jako jazykový redaktor. V září 1990 se stal redaktorem časopisu *Tvar*, v letech 1993–2000 byl jeho šéfredaktorem. Poté postupně pracoval v jihočeské dřevozpracující továrně, v pražské umělecké a literární agentuře a byl živnostníkem v oboru nakládání knih. Je majitelem nakladatelství nesoucího jeho jméno. Vedle toho byl v roce 1993 výkonným redaktorem časopisu *Analogon* a v letech 2003–2005 spolu s Boženou Správcovou redaktorem a vydavatelem internetového časopisu *Postmoderní revue*. Od dubna 2005 je opět šéfredaktorem *Tvaru*.

Dílo: *Dosudby* (BB 1989), *Veздеjšina* (BB 1993), *Hlodavci hladovci* (BB 1995), *Jám* (B 1997), *Hladolet* (B 2000), *Bláznův dům* (BB 2004), *Orangutan v továrně* (BB 2008).

PAVEL KOHOUT (* 1928)

Po maturitě (1947) začal pracovat v mládežnické redakci Čs. rozhlasu, aktivně se zapojil do politického dění a stal se jedním z nejznámějších režimních básníků. Již v této době napsal několik rozhlasových pásem a divadelních her, od roku 1956 se stal spisovatelem z povolání. V letech 1963–1966 působil jako dramaturg v Divadle na Vinohradech. Za své společenské a politické aktivity koncem šedesátých let a po nastolení normalizace byl opakovaně perzekvován. Roku 1979 mu bylo povoleno vycestovat s manželkou Jelenou Mašínovou na pracovní pobyt do Rakouska, návrat zpět jim však byl znemožněn a oba byli zbaveni státního občanství. Nadále žili ve Vídni, kde mimo jiné spolupracoval jako dramaturg s Burgtheatrem. Od ledna 1990 žije střídavě v Praze, ve Vídni a na Sázavě. Jako autor námětů a spoluautor televizních scénářů spolupracoval s Českou televizí (*Konec velkých prázdnin*, *Hodina tance a lásky*, P. F. aj.). Byl jedním z iniciátorů Pražského festivalu německého jazyka (od roku 1995) a je členem organizačního výboru festivalu. Do roku 1997, tj. do úmrtí režiséra Luboše Pistoria, spolupracoval s Divadlem na Vinohradech, které uvedlo několik jeho starších i nových titulů. V posledních letech byly jeho hry inscenovány v Divadle J. K. Tyla v Plzni a v Městském divadle v Brně. Je držitelem několika zahraničních ocenění a vyznamenání (Velká státní cena za evropskou literaturu, Velký kříž za zásluhy Spolkové republiky Německo, Zlatá medaile města a spolkové země Vídně aj.).

Dílo: *Atest – Marast* (DD rozmnož. 1990; prem. 1990 hráno společně pod tit. *Lapálie a patálie spisovatele Vaňka*), *Katyně* (P 1990), *Kde je zakopán pes – Memoáromán* (P 1990), *Král Colas* (D rozmnož. 1990, prem. 1995; volně podle Romaina Rollanda), *Marie zápasí s anděly* (D rozmnož. 1990), *Amerika* (D rozmnož. 1991; volně podle Franze Kafky, s. Ivan Klíma), *Bílá kniha o kauze Adama Juráček...* (P 1991), *Hráč a jeho štěstí* (D rozmnož. 1991; prem. 1994; volně podle Fedora Michajloviče Dostojevského), *Ruleta* (D rozmnož. 1991; ČT 1995; volně podle Fedora Michajloviče Dostojevského), *Ubohý vrah* (D rozmnož. 1990, prem. 1991; volně podle Leonida Nikolajeviče Andrejeva),

Pat aneb Hra králů (D rozmnož. 1991; prem. 1991), *Život v tichém domě* (D rozmnož. 1991), *Nápady svaté Kláry* (P 1992), *Dobře tak, že je smrt na světě* (D vyd. i prem. 1993, s. Jelena Mašínová), *Hodina tance a lásky* (P 1992), *Sněžím* (P 1993), *Hvězdná hodina vrahů* (P 1995), *Konec velkých prázdnin* (P 1996), *Kyanid o páté* (D vyd. i prem. 1996), *Z deníku kontrarevolucionáře* (P 1997), *Šest a sex – divadelní aktovky* (DD 1998), *Ten žena a ta muž* (P 1999), *Ta dlouhá vlna za kýlem...* (P 2000), *Hry v posteli – divadelní hry* (DD 2001), *Kde je zakopán pes* (P, 2002), *Lesk cizího peří* (DD 2003), *Arthurovo bolero* (D prem. 2004), *Čtyři a Cyrano!!* (DD 2005), *To byl můj život??* (P 2005), *Dvě gorily proti mafii* (D prem. 2007), *Malá hudba moci* (D prem. 2007).

PAVEL KOLMAČKA (* 1962)

Po absolvování Českého vysokého učení technického v Praze (1981–1986) se živil jako sanitář (1988–1992), redaktor časopisu *Velehrad* (1992–1993), poté překladatel z povolání. Od roku 2003 je učitelem na gymnáziu, od roku 2005 studuje religionistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Dílo: *Vlál za mnou směšný šos* (BB 1994), *Viděl jsi, že jsi* (BB 1998), *Stopy za obzor* (P 2006).

PETR KRÁL (* 1941)

Vlastním jménem Petr Chrzanovský.

Vystudoval dramaturgii na FAMU a do roku 1968 pracoval jako redaktor nakladatelství Orbis. Po roce 1968 emigroval do Paříže, kde vystřídal řadu zaměstnání, studoval na univerzitě v Nanterre. 1990–1991 pracoval na čs. velvyslanectví v Paříži. Ve Francii pobýval do roku 2006, pracoval mj. jako redaktor nakladatelství Gallimard, překládá z francouzštiny i do francouzštiny, v Čechách začal knižně publikovat až v devadesátých letech.

Dílo: *Právo na šedivou* (BB 1991), *Pocit předsálí v aixské kavárně* (BB 1992), *Med zátáček čili Dovětek k dějinám* (BB 1992, výbor), *Voskovec a Werich čili Hvězdy klobouku* (EE 1993), *Tyršovské přeháňky* (BB 1994), *Fotografie v surrealismu* (EE 1994), *Soukromý život. Poezie 1982–1985* (BB 1996), *Pařížské sešity. 1968–1989* (deníkové záznamy, 1996, Bratislava), *Staronový kontinent* (BB 1997), *Koprový šál* (PP 1997), *Chiméry a exil* (BB 1998), *Groteska čili Morálka šlehačkového dortu* (E 1984 exil, 1998), *Praha* (PP 1987 exil, 2000), *Pro anděla* (BB 2000), *Základní pojmy* (PP 2002), *Bar příroda čili Budoucnost 5 km* (BB 2004), *Masiv a trhliny* (BB 2004), *Přesuny* (BB 2005), *Arco a jiné prózy* (PP 2005), *Svědék stmívání. Pěší román* (BB 2006), *Úniky a návraty* (rozhovor s Radimem Kopáčem, 2006), *Hm čili Míra omylu. Texty z let 1995–2002* (BB 2006).

JIŘÍ KRATOCHVIL (* 1940)

Vystudoval češtinu a ruštinu na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nynější Masarykova univerzita). Poté pracoval jako učitel na

střední škole, tiskařský korektor, knihovník. Po roce 1970 prošel mnoha dělnickými povoláními (jeřábník, pomocný dělník, noční hlídač, telefonista, topič), nějaký čas působil jako historik umění na památkovém úřadě. V devadesátých letech byl zaměstnán jako redaktor Českého rozhlasu v Brně. Dnes je ve svobodném povolání.

Dílo: *Medvědí román* (R 1988 samizdat, 1989 exil, 1990), *Uprostřed nocí zpěv* (R 1988 samizdat, 1992), *Orfeus z Kénigu* (PP 1994), *Má láska, Postmoderno* (PP 1994), *Avion* (R 1995), *Příběhy příběhů* (EE 1995), *Siamský příběh* (R 1996), *Nesmrtelný příběh aneb Život Soni Trácké-Sammlerové čili Román karneval* (R 1997), *Slepecká cvičení* (DD 1997), *Noční tango aneb Román jednoho léta z konce století* (R 1999), *Urmedvěd* (R 1999), *A babička slaví devětadevadesáté narozeniny* (D 1999), *Vyznání příběhovosti* (EE 2000), *Truchlivý Bůh* (R 2000), *Brno nostalgické i ironické* (FF 2001), *Lehni, bestie* (R 2002), *Lady Carneval* (R 2004), *Herec* (R 2006), *Brněnské povídky* (2007).

JAN KRAUS (* 1953)

Od počátku sedmdesátých let se věnoval profesionálně herecké profesi, ale již před tím byl mnohokrát úspěšně obsazen do dětských filmových rolí (debutoval ve filmu Věry Šimkové *Káťa a krokodýl*, 1965) a rovněž vystupoval v Divadle na Vinohradech. Spolupracoval mj. s Janem Švankmajerem, Františkem Vláčilem či Karlem Kachyňou. Byl členem hereckého souboru Bouře, působil v Náhradním divadle v Praze, Činoherním klubu a po roce 1990 v Divadle Na zábradlí a v Divadle Kalich. Výrazně se prosadil také jako moderátor televizních talkshow, publicista a svérázný politický komentátor (Týden, Frekvence 1). V březnu 2002 se stal předsedou Filmového a televizního svazu (FITES). Je autorem scénáře celovečerního filmu *Městečko* (2003), který také režíroval.

Dílo: *Nahniličko* (D in *Česká divadelní hra 90. let*, 2003, prem. 1995), *Uvolněte se prosím* (2005, výběr z televizních rozhovorů), *Tak to vidím já* (EE 2005, sebrané články a komentáře z let 2000–2002), *Kraus a blondýna* (zvukový záznam 2006, výběr z rozhlasového pořadu, s Kateřinou Hamrovou), *Pravdu, prosím!* (2006, rozhovor s Evou Holubovou), *Uvolněte se podruhé* (2006, výběr z televizních rozhovorů), *Bez obáv, prosím!* (2007, výběr z televizní talkshow).

J. H. KRCHOVSKÝ (* 1960)

Vlastním jménem Jiří Hásek.

Nedokončil učňovský obor na učilišti a od roku 1977 je bez občanského povolání. Do roku 1990 publikoval poezii pouze ve strojopisných svazcích.

Dílo: *Noci, po nichž nepřichází ráno* (BB 1991, výběr), *Leda s labutí* (BB 1997, výběr), *Dodatky...* (BB 1997, výběr), *Básně* (BB 1998), *Vše nejlepší...* (BB 1998, výběr), *Poslední list* (BB 2003), *Nad jedním světem* (BB 2004), *...mladost-radost* (BB 2005).

JAN KŘESADLO (1926–1995)

Vlastním jménem Václav Pinkava.

Z politických důvodů byl vyloučen ze studia filozofie a anglistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, tamtéž absolvoval studium psychologie. Před emigrací (1968) byl zaměstnán na Psychiatrické klinice v Praze. V colsterské nemocnici působil jako hlavní psycholog a stal se čestným členem King's College. Od roku 1983 byl v důchodu.

Dílo: *Mrchopěvci* (R 1984 exil, časopisecky 1990), *Fuga trium* (R 1988 exil, 1990), *Vara guru* (R 1989 exil, 1991), *Slepá bohyně* (PP časopisecky 1990, knižně *Slepá bohyně a jiné příběhy*, 2006), *Girgal (Eskapáda na způsob science fiction)* (R 1991), *Dvacet snů* (PP 1992), *Zuzana a dva starci* (P 1992), *Zámecký pán aneb Antikuro* (P 1992), *Vertikální spílání (Sbírka pseudopoezie z let padesátých a šedesátých)* (BB 1993), *Ranč u kotvy a hvězdy* (P, pod pseud. Jake Rolands, 1993), *Obětina* (R 1994), *La Calle Neruda* (P 1995), *Hvězdoplavba aneb Malá kosmická odysea* (R 1995), *Království české a jiné polokatolické povídky* (PP 1996), *Dům* (R 1998), *Průvodce inteligentního laika džunglí současné psychologie a psychiatrie* (populárně-naučná literatura, 2001), *Kravex 5 aneb Potíže stavu beztlíže* (R 2002), *Rusticalia. Variace na cizí témata* (R 2006), *Skrytý život Cypriána Belvy* (R 2007).

JIŘÍ KUBĚNA (* 1936)

Vlastním jménem Jiří Paukert.

Vystudoval dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (1954–1959), od roku 1959 působil v Památkovém ústavu v Brně jako historik umění a památkář. Byl hlavním redaktorem časopisu *Box* (1990–1999) a v roce 1990 spoluzakladatelem revue *Proglas*. V letech 1994–2006 byl kastelánem hradu Bítov, na němž v letech 1996–2000 uskutečňoval celorepubliková setkávání básníků. S výjimkou několika bibliofilii v šedesátých letech publikoval Kuběna do roku 1989 v samizdatu.

Dílo: *Tanec vážky* (BB 1990), *Moře v úplňku* (BB 1991), *Láska Boha I člověka* (BB 1991), *Nelítostné zastaveníčko* (BB 1994), *Krev ve víno* (BB 1995, výbor), *Zpívající voliéra* (BB 1996), *Paní Na Duze* (EE 1998), *Žízeň hvězdy jitřní* (BB 2000), *Hledá se Micimaus* (B pro děti, 2001), *Kord na zdi* (B 2005, bibliofilie), *Zajíc v pytli* (B 2006, bibliofilie), *Paměť Básníka – Z Mého Orloje* (vzpomínky, 2006).

SEBRANÉ SPISY: *Juvenilia – Jiný Vesmír /I–1/* (2003), *Juvenilia – Země Nikoho /I–2/* (2003), *Jižní Kříž /II/* (2001), *Matka Zjevení /III/* (2002), *Doryforos & Ganymedes /IV/* (2004), *Blíženci V Krvi /V/* (2004).

MILAN KUNDERA (* 1929)

Maturitu složil v Brně roku 1948. Po té co absolvoval na pražské Filozofické fakultě Univerzity Karlovy dva semestry, přešel na FAMU, kde studoval filmovou

režii a scenáristiku. Po absolutoriu v roce 1952 začal na FAMU vyučovat. V průběhu šedesátých let se výrazně zapojil do liberalizačního procesu. Od 1975 žije ve Francii, kde nejprve přednášel na univerzitě v Rennes, pak na École des Hautes Études v Paříži. Po vydání románu *Kniha smíchu a zapomnění* byl zbaven čs. občanství (1979), dva roky nato obdržel občanství francouzské. Od devadesátých let je spisovatelem na volné noze a přibližně od stejné doby píše své prózy a eseje ve francouzštině.

Dílo: *Nesmrtelnost* (R, francouzsky 1990, 1993), *Jakub a jeho pán* (D, francouzsky 1981; česky 1992, prem. 1975, pod jm. Evalda Schorma), *Les testaments trahis* (EE, *Zrazené testamenty*, francouzsky 1993), *La Lenteur* (R, *Pomalost*, francouzsky 1995), *Valčík na rozloučenou* (R, francouzsky 1976, 1979 exil, 1997), *L'Identité* (R, *Totožnost*, francouzsky 1997), *La Ignorancia* (*Nevědomost*, španělsky 2000), *Můj Janáček* (EE, rozhovor, 2004), *Zneuznávané dědictví Cervantesovo* (EE 2005), *Le Rideau* (E, *Opona*, francouzsky 2005), *Kastrující stín svatého Garty* (EE 2006), *Nehovejte se tu jako doma, příteli* (EE 2006).

LENKA LAGRONOVÁ (* 1963)

Studovala na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a divadelní dramaturgii na DAMU v Praze v ateliéru prof. Jaroslava Vostřého, kde absolvovala roku 1990. Jako dramaturgyně spolupracovala s režisérem Petrem Léblem v době, kdy přišel do Divadla Na zábradlí. Hra *Vstaň, prosím tě* byla roku 1999 oceněna v soutěži o nejlepší rozhlasovou hru, o tři roky později získala ocenění Grand Prix Bohemia.

Dílo: *Pláč* (D 1989), *Nouzov* (D prem. 1990), *U stolu* (D prem. 1990), *Nevím kudy kam* (D prem. 1990), *Náš* (D 1990), *Spinkej, Těžko sem někdo dohlédne, Pelech, Srnečka* (DD in *Svět a divadlo* 1993, č. 5; prem. 2002), *Páv* (D 1993), *Markýza* (D 1993), *Terezka* (D in *Šest žen napsalo šest her*, 2001, prem. 1997), *Antilopa* (D vyd. i prem. 1998), *Vstaň, prosím tě* (D prem. ČRo 1999; prem. 2003 s tit. *Nikdy*), *Miriam* (D in *Disk*, 2004, č. 8), *Johanka* (D in *Disk*, 2004, č. 8), *Království* (D prem. 2006), *Etty Hillesum* (D prem. 2006; volně podle Etty Hillesum: *Přirozený život*).

ROMAN LUDVA (* 1966)

Absolvoval Střední průmyslovou školu v Olomouci. Studium na Vysokém učení technickém v Brně nedokončil a pracoval jako dělník a technik. Po roce 1989 působil jako divadelní dramaturg v Divadle hudby v Olomouci, později jako redaktor v tamějším rozhlasu a v nakladatelství Votobia. Od roku 1999 byl spisovatelem na volné noze, od jara 2005 je zaměstnán v Muzeu umění Olomouc jako lektor a dramaturg.

Dílo: *Smrt a křeslo* (R 1996), *Žena sedmi klíčů* (R 1997), *Jezdci pod slunečníkem* (R 1999), *Stěna srdce* (R 2001), *Poslední ohňostroj* (R 2004), *Krvavá pavlač* (libreto k opeře, prem. 2006).

VLADIMÍR MACURA (1945–1999)

Vystudoval češtinu a angličtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1969 pracoval v Ústavu pro českou a světovou literatury ČSAV, resp. v Ústavu pro českou literaturu AV ČR, od roku 1990 zástupce ředitele, v letech 1993–1999 jeho ředitel.

Dílo: *Šťastný věk* (EE 1992), *Masarykovy boty a jiné semi(o)fejetony* (FF 1993), *Občan Monte Christo* (R 1993), *Znamení zrodu* (odborná práce, 1995, rozšířená verze textu z roku 1982), *Český sen* (odborná práce, 1998), *Ten, který bude* (R 1999, první tři části cyklu i samostatně: *Informátor*, 1992; *Komandant*, 1994; *Guvernantka*, 1998; *Medikus* – jen ve společném vydání), *A. H. Tammsaare aneb Cesta za epopejí* (odborná práce, 1999).

LUBOMÍR MARTÍNEK (* 1954)

V roce 1979 emigroval do Francie, kde vystřídal řadu zaměstnání (sociální asistent, konstruktér, řidič, malíř pokojů, tlumočnick, stavitel a přepravce lodí, námořník ad.) a studoval dějiny umění a psychologii. Podnikal cesty po celém světě. V Paříži spolupracoval s Jiřím Kolářem na *Revue K*. Po roce 1989 se věnuje cestování, žije střídavě v Čechách a v Paříži.

Dílo: *Linka č. 2* (P 1986 exil, 1992), *Persona non grata* (P 1988 exil, 1993), *Mys dobré beznaděje* (R 1994), *Nomad's land* (EE 1994), *Palimpsest* (EE 1996), *Sine loco / sine anno* (PP 1998, obsahuje: *Sine loco / sine anno*, 1990 exil; *Palubní nocturnal*, 1990 exil; *Errata*, 1990 exil), *Mimochodem* (EE 2000), *Opilost z hloubky* (PP 2000), *Mezi polednem a půlnocí* (R 2001), *Dlouhá partie biliáru* (R 2004), *Olej do ohně* (PP 2007).

IVAN MATOUŠEK (* 1948)

Vystudoval chemii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy (1971), poté byl zaměstnán jako výzkumný pracovník v Ústavu fyzikální chemie a elektrochemie ČSAV a pak ve Výzkumném ústavu pro farmacii a biochemii, od roku 2001 v Zentivě (dříve Léčivech). Od začátku devadesátých let publikuje v tisku serigrafie a věnuje se výtvarné tvorbě.

Dílo: *Album* (P 1987 samizdat, 1991), *Nové lázně* (R 1980 samizdat, pod názvem *Novi*, 1992), *Autobus a Andromeda* (PP pro děti 1995), *Ego* (R 1988 samizdat, 1997), *Poezie* (BB 2000), *Mezi starými obrazy* (PP 1980 samizdat, pod názvem *Mezi obrazy*, 1999), *Spas* (R 2001).

PETR MOTÝL (* 1964)

V letech 1982–1988 absolvoval Pedagogickou fakultu v Ostravě (obor český jazyk–dějepis), poté vystřídal různé profese (poštovní doručovatel, vrátný, topič, měřič a čerpač vody...). Spolu s bratrem Ivanem Motýlem vedl v letech 1994–1995 časopis *Modrý květ*,

redigoval také vlastní časopis *Sojky v hlavě* (1998–1999). V roce 2001 začal vydávat další časopis *Čmelák a svět*, který v roce 2006 převedl do internetové podoby.

Dílo: *Řemeslníci a máničky aneb Hospoda černě vypráví* (BB 1990, bibliofilie), *Ten veliký veliký kamenný dům nebo hrad tam daleko daleko v horách* (BB 1990), *Šílený Fridrich* (BB 1992), *Jazykem haldy* (BB 1993), *Černá pěna Ostravice* (BB 1995), *Spratek a krásná Danuše* (P 1996), *Perleťový dům* (BB 1998), *Hálec* (BB 1999), *Lahve z ubytovny* (BB 2000), *Petrolej na odvrácené straně měsíce* (PP 2001), *Vymrští se hned a začne tancovat* (BB 2002), *Poklad na blatech* (D 2002), *Maják na konci světa* (BB 2003), *Potměchuť* (BB 2003), *Dva ořechy. 10 000 piv* (BB 2007).

EWALD MURRER (* 1964)

Vlastním jménem Michal Wernisch.

V letech 1980–1985 byl učněm Středního odborného učiliště zahradnického v Praze. Pracoval jako zahradník na Pražském hradě (do roku 1990), redaktor časopisu *Iniciály* (1991–1994, od 1993 jako šéfredaktor), redaktor poezie v nakladatelství Mladá fronta (1994), dále pracoval jako kreativní ředitel reklamní agentury, redaktor Českého rozhlasu, redaktor soukromého radia Echo, vedoucí redaktor magazínu *Pátek LN*, vedoucí redaktor magazínu *DNES*, šéfredaktor časopisu *Quo*. Od roku 2002 je šéfredaktorem časopisů *Můj dům* a *Rodinný dům*. Debutoval v samizdatových periodikách.

Dílo: *Zápisník pana Pinkeho* (BB v próze, 1991), *Mlha za zdí* (BB, PP 1992), *Vyznamenání za prohranou válku* (BB 1993), *Situace* (BB 1995), *Sny na konci noci* (PP 1996), *Modrá knížka* (PP 2000, pod vlastním jménem), *Nouzové zastavení* (BB 2007).

BOHUMIL NUSKA (* 1932)

V roce 1957 absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (dějiny umění). Po ukončení studia pracoval jako kunsthistorik v libereckém Severočeském muzeu, v letech 1990–1991 jako vědecký pracovník na katedře společenských věd tamní Vysoké školy strojní a textilní. Od roku 1991 je vedoucím katedry filozofie na Technické univerzitě v Liberci. Věnuje se také výtvarnému umění. Publikuje v odborných časopisech doma i v zahraničí.

Dílo: *Symbolonový substrát hodnotových soustav* (odborná práce, 1997), *Padraikův zánik* (R 1997), *Okamžiky* (PP 1998), *Tanec smrti* (EE 2002), *Ptačí údolí aneb Idylka* (PP 2004), *O Paní Vševládné* (PP 2005), *Obrazy neradostné* (P 2007), *Kosmická událost* (P 2008).

MARIÁN PALLA (* 1953)

V roce 1977 absolvoval brněnskou konzervatoř. Nyní je členem Opery Brno (kontrabas). Učí na brněnské Fakultě výtvarných umění. Kromě psaní se věnuje kreslení – své výtvarné práce prezentoval na několika samostatných výstavách doma i za hranicemi.

Dílo: *Ve znamení hada* (PP, s Janem Jiráněm, 1994), *Jak zalichotit tlusté ženě* (PP 1996), *Kdyby byl krtek velkej jako prase* (BB 1997), *S chloupkem na jazyku aneb Sto případů detektiva Wlapra* (R 1999), *Sajns fikšn* (DD 2000), *Zápisky uklízečky Maud'* (R 2000), *Zameť mou hrud'* (R 2003), *Vycucnutí* (D 2006), *Brno – Opava a zpět. Marián Palla čte jízdní vlakové řády* (zvukový záznam, 2006), *Teplé škvarky* (P 2007).

PAVEL PETR (* 1969)

Vyučen obráběčem kovů, pracoval jako zámečník a dílenský plánovač. Od roku 1992 je zaměstnán v provozním oddělení Státní galerie výtvarného umění ve Zlíně a stal se redaktorem výtvarné revue *Prostor Zlín*. V devadesátých letech byl redaktorem časopisu *Host* (1995–1997) a úzce spolupracoval s revue *BOX* (1992–1994).

Dílo: *Děšť ve vězení řeky* (BB 1990, přeprac. 1993), *Křest za hluboké noci* (BB 1993), *Zlé brusy nože* (BB 1994), *Rána střeleb* (BB 1995), *Trojloď Jakuba* (BB 1996), *Za svítání Morava* (BB 1998), *Andělům víno* (BB 1999), *Srdéčko skončí* (BB 2000), *Javor mrazu javor* (BB 2001), *S tebou tmavé louky roztroušených ostrovů* (BB 2004), *Řeckořím* (BB 2006), *Z Javoriny* (deník, 2007).

JAN ANTONÍN PITÍNSKÝ (* 1955)

Vlastním jménem Zdeněk Petrželka.

Po absolvování gymnaziálních studií v Gottwaldově (Zlíně) působil zejména v Brně, kde spoluzaložil amatérské divadélko Tak-tak (1978), jako inspicient a jevištní technik pracoval v Divadle na provázku. Roku 1985 byl u zrodu amatérského sdružení Ochotnický kroužek, v němž působil jako režisér a umělecký vedoucí. Roku 1990 stál u sloučení tohoto souboru s HaDivadlem, kam byl angažován jako režisér. Zde se podílel na dramaturgické koncepci nově otevřeného kulturního centra Kabinet múz a připravil několik inscenací. Je také jedním ze zakladatelů brněnského kulturního centra Skleněná louka. Roku 1993 z HaDivadla odešel, avšak příležitostně zde i nadále režíruje některé inscenace. Spolupracuje s řadou českých a slovenských divadel, např. s Divadlem Na zábradlí, A studiem Rubín, Městským divadlem ve Zlíně, Dejvickým divadlem, Národním divadlem v Praze, Divadlem J. K. Tyla v Plzni, Slováckým divadlem v Uherském Hradišti ad. V letech 2000–2002 byl členem tříčlenného uměleckého vedení Divadla Na zábradlí. Za svou inscenační i dramatickou tvorbu obdržel řadu ocenění.

Dílo: *Matka* (D in *Svět a divadlo* 1990, č. 1, prem. 1988), *Projekt a dávaty Kabinetu múz očima J. A. P.* (E in *Kabinet múz – bulletin*, 1991, č. 1; knižně: Jan Dvořák – Vladimír Hulec: *Příští vlna – Next Wave*, 1996), *Pokojíček* (D in *Svět a divadlo* 1993, č. 2; prem. 1993), *Praha – Intimní deník hrdiny* (P 1993), *Matka – Buldočina* (DD 1995; *Buldočina*, prem. 1995), *Volker a Bezruč. Neuvěřitelná vyprávění ve dvou částech* (P 1995), *Deska aneb Antonína Beneše cesta z Řičice do Brodku, na konec světa a zase zpátky* (D in *HaDivadlo* 1996; prem. 1987, s. Miloš Černoušek), *Ananas, Park, Pokojíček* (DD 1997; *Ananas*, prem. 1987; *Park*, prem. 1992), *Lulku tatíčkoví* (BB 2002).

JIŘÍ POKORNÝ (* 1967)

Po absolvování režijních studií na DAMU v Praze (1993) odešel do Činoherního studia v Ústí nad Labem, kde se stal v letech 1993–1997 uměleckým šéfem. V letech 1998–2002 působil jako režisér a od roku 2001 jako umělecký šéf v HaDivadle v Brně, roku 2002 se stal režisérem a uměleckým šéfem Divadla Na zábradlí v Praze.

Dílo: *Valašská čtverylka* (D prem. 1993, s. Jiří Pokorný; volně podle Františka Sokola-Tůmy), *Tatka střílí góly* (D in *Svět a divadlo* 1998, č. 2; in *Česká divadelní hra 90. let*, 2003, prem. 1999), *Odpočivej v pokoji* (D in *Svět a divadlo* 1999, č. 2, prem. 1999), *Plechovka* (D prem. 1999, pod pseudonymem Jarol Ostraval), *Denis* (D in *Svět a divadlo* 2003, č. 3), *E. F. Burian – kladivo na divadlo* (D prem. 2004, spolu s Ondřejem Hrabem a Janou Svobodovou), *To jsem tedy nečekal – krátká hra inspirovaná hrami Thomase Bernharda* (D in *Svět a divadlo* 2004, č. 2), *W. zjistil, že válka je v něm* (D prem. 2004, s Markem Horoščákem), *Smaragdový drak* (D in *Standa má problém a další malé hry pro velké SADisty*, 2006), *Milada – Nedokončená opera* (D prem. 2007).

ANTONÍN PŘIDAL (* 1935)

Vystudoval hispanistiku a anglistiku na filozofické fakultě v Brně, v šedesátých letech pracoval jako redaktor v literárním a dramatickém oddělení brněnského Čs. rozhlasu, autorsky i redakčně spolupracoval s literárním časopisem *Host do domu* aj. Po roce 1969 patřil k zakázaným autorům, věnoval se převážně překládání beletrie (jeho překlady zpočátku vycházely např. pod jménem bohemisty Mirka Čejky nebo Jana Zábřany), jako scenárista spolupracoval s Čs. televizí (*Ticho v soudní síni*, 1987) a FS Barrandov (*Půl domu bez ženicha*, 1981; *Straka v hrsti*, 1982). V roce 1990 začal spolupracovat s Čs., resp. Českou televizí jako autor a moderátor diskuzních pořadů (*Z očí do očí*, *Klub Netopýr*) a od téhož roku přednáší na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, kde se stal profesorem. Jeho divadelní hry byly inscenovány v předních českých divadlech (Divadlo Na zábradlí, Divadlo v Řeznické, Státní divadlo v Brně, Národní divadlo v Praze aj.), je rovněž autorem rozhlasových her a televizních scénářů, vedle literární činnosti se věnuje také divadelní a televizní režii.

Dílo: *Slovník do hrsti* (EE 1990), *Národní nonsensy* (BB 1992), *Sbohem ale čemu* (BB 1992), *Sáňky se zvonci* (D vyd. i prem. 1993), *Oblak a valčík* (D vyd. i prem. 1993; volně podle románu Ferdinanda Peroutky), *Všechny moje hlasy a jiné hry* (DD 1994; obsahuje: *Všechny moje hlasy*, *Pěnkava s Loutnou*, *Sen ve třech*, *Sáňky se zvonci*, *Sudičky*, *Komedie s Quijotem*, *Políček číslo 111*, *Atentát v přizemí*, *Šedesát vteřin*), *Z očí do očí* (1994, televizní rozhovory), *Takový byl Matal* (1998, vzpomínky přátel na malíře Bohumíra Matala), *Noc potom* (D vyd. i prem. 1999), *Některé tváře, některé hlasy* (EE 2002), *Políček č. 111. Atentát v přizemí. Noční žokej. Elektrický nůž. Noc potom. /Čtyři rozhlasové + jedna divadelní hra/* (DD 2006).

PETR RÁKOS (1956–1994)

Po absolvování medicínských studií na Karlově univerzitě pracoval v Psychiatrické léčebně v Bohnicích (zakladatel a vedoucí lékař centra krizové intervence, primář oddělení). Překládal z angličtiny. Publikoval odborné i populárně-naučné články. Spáchal sebevraždu.

Dílo: *Korvína čili Kniha o havranech* (P 1993), *Askiburgion čili Kniha lidiček* (PP 1995).

ZDENĚK ROTREKL (* 1920)

Po únoru 1948 vyloučen ze studií filozofie a historie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, později zatčen, odsouzen k trestu smrti, změněném na doživotí, a po třinácti letech propuštěn. V období normalizace bez možnosti publikování. V letech 1989–1992 redigoval časopis *Akord*, v devadesátých letech se všestranně angažoval ve veřejném kulturním životě.

Dílo: *Sad a menší prózy* (PP 1985 samizdat, 1991), *Sněhem zaváté vinobraní* (BB 1991, výbor), *Skrytá tvář české literatury* (biografické medailony, 1977 samizdat pod názvem *Skrytá tvář české literatury nejen krásné*, taktéž 1987 exil, 1991), *Němé holubice dalek. Al Jónat élem Rechokím* (BB 1993), *Chór v plavbě ryby Ichthys* (BB 1980 samizdat, 1985 exil, 1994), *Stromy, ptáci, zvířata a podobní lidé, Neobvyklé zvyky* (BB 1980 samizdat, 1985 exil, 1994), *Hovory s mateřídouškou* (BB 1978 exil, 1994), *Barokní fenomén současnosti* (EE 1987 samizdat pod názvem *Barokní fenomén v současnosti a jiné úvahy*, 1995), *Cestovní klínopis* (BB 1996), *Kamenný erb. Poezie 1940–1969* (BB 1996), *Basic Czech* (BB 1980 samizdat, 1985 exil, pod názvem *Básně a prózy*, 1998, doplněno).

SEBRANÉ SPISY: *Nezděné město /I/* (2001), *Světlo přichází potmě /II/* (2001), *Podezřelá krajina s anděly /III/* (2003), *Skryté tváře /V/* (2005).

KATEŘINA RUDČENKOVÁ (* 1976)

Vystudovala Českou zemědělskou univerzitu (1995–2001) a Konzervatoř Jaroslava Ježka (1994–1999). Byla redaktorkou internetového magazínu *Dobrá adresa*, nyní pracuje jako korektorka.

Dílo: *Ludwig* (BB 1999), *Není nutné, abyste mě navštívoval* (BB 2001), *Noci, noci* (PP 2004), *Popel a slast* (BB 2004), *Frau in Blau* (D prem. 2004), *Blue Horses* (D 2005), *Niekur* (D 2006; vyd. i prem. 2007), *Čas třešňového dýmu* (D 2007).

TOMÁŠ RYCHETSKÝ (* 1965)

V roce 1989 využil pozvání do Antverp a emigroval, politický azyl získal ve Francii, kde krátce spolupracoval s Pavlem Tigridem a exilovým časopisem *Svědectví*. Po návratu do Československa pracoval jako asistent režie v Národním divadle (spolupráce s Janem Kačerem), od roku 1993 je v invalidním důchodu. Kromě

divadelní hry a filmového scénáře napsal také řadu (vesměs nepublikovaných) krátkých próz.

Dílo: *Nevinní jsou nevinní* (D in *Svět a divadlo* 1993, č. 3; in *Česká divadelní hra 90. let*, 2003; prem. 1995 – A studio Rubín Praha), *Dokonalejší než ráj* (filmový scénář, 1995, nerealizováno).

PAVEL ŘEZNÍČEK (* 1942)

Po maturitě vystřídal řadu manuálních zaměstnání, v Brně se podílel na aktivitách tamějších nekonformních literárních kruhů. Nyní žije v Praze. V devadesátých letech pracoval ve Státním ústředním archivu (1994), dále mj. jako manipulants knihařské firmy nebo třidič pošty. V současné době je úředníkem na poště. Překládá z francouzštiny (Joyce Mansourová, Ambroise Vollard aj.). První knihy vydal v osmdesátých letech ve Francii, česky začal oficiálně publikovat až po roce 1989.

Dílo: *Kráter Resnik a jiné básně* (BB 1990), *Strop* (P 1983 exil, 1989 samizdat, 1991), *Tabákové vejce* (BB 1991, výběr), *Hvězdy kvelbu* (P 1992), *Vedro* (P 1993), *Zvířata* (P 1993), *Alexandr v tramvaji* (P 1994), *Zrcadlový pes* (PP 1986 exil, 1994), *Cerf volant* (PP 1995), *Plovací sval* (BB 1995, výběr), *Popel žhne. Hvězdy kvelbu 2* (1996), *Holič a boty* (P 1997), *Blázny šatí stvol. Hvězdy kvelbu 3* (P 1998), *Hrozba výtahu* (BB 2001), *Atentát ve vaně* (2001), *Natrhneš nehtem hlavy jejich* (P 2003), *Kakodémonický kartáč* (BB 2006), *Stroj na peklo. Výbor z poezie 1966–2007* (2007).

ROMAN SIKORA (* 1970)

Vystudoval činoherní dramaturgii na Divadelní fakultě JAMU v Brně. Již v průběhu studií napsal několik divadelních her, které byly inscenovány na profesionálním divadle (Studio Marta v Brně, Východoslovenské divadlo v Košicích, Divadlo Husa na provázku v Brně). Po absolutoriu spolupracoval jako autor a dramaturg s několika divadelními soubory (Salesiánské divadlo v Praze, Divadlo Polárka v Brně, M.U.T. v Praze, Divadlo Na zábradlí). Kromě her píše prózu, písňové texty, divadelní kritiky i společensko-politické eseje. Krátce působil jako dramaturg v Divadle Husa na provázku (spolupráce s Lubošem Balákem), pracoval jako noční hlídač v Městském divadle Brno, od roku 2005 je redaktorem *Literárních novin*.

Dílo: *Kočka na mráčku, Sodomagomora!*, *Tank, Vlci* (DD in *Hrdlili hrdly na plotně II.*, 1996; *Sodomagomora!*, prem. 1996; *Tank*, prem. 1996; *Vlci*, prem. 1997), *Smetení Antigony – Pokus o tragédii* (D in *Svět a divadlo* 1998, č. 4; prem. 2000), *Nehybnost – Fekální panoptikum o perspektivě plné much* (D prem. 1999), *Antigone weggefegt – Versuch einer Tragödie* (D 2000), *Aut mori* (D in *Svět a divadlo* 1999, č. 5), *Opory společnosti* (D 2002, prem. 2001), *Večer umělců – Největší básník přebírá cenu za celoživotní přínos umění – Pohřeb největšího básníka* (DD in *Svět a divadlo* 2003, č. 5), *Jitro kouzelníků* (D prem. 2006).

VÍT SLÍVA (* 1951)

V letech 1969–1974 absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně, obor český jazyk a latinský jazyk. Od roku 1975 pracuje jako učitel, střídavě na gymnáziu i základní škole. Spolupracuje s časopisem *Weles*.

Dílo: *Černé písmo* (BB 1990), *Volské oko* (BB 1997), *Tanec v pochované base* (BB 1998), *Na zdech stíny osik* (BB 1999), *Grave* (BB 2001), *Bubnování na sudy* (BB 2002), *Rodný hrob* (BB 2004), *Boudní muzika* (BB 2006, výbor), *Souvrať* (BB 2007).

LADISLAV SMOLJAK (* 1931)

Již za studií matematiky a fyziky na Vysoké škole pedagogické režíroval v ochotnickém souboru. Po univerzitním absolutoriu v roce 1957 působil krátce jako asistent na katedře jaderné fyziky, poté pracoval jako středoškolský učitel a současně jako externí recenzent časopisů *Kultura* a *Kulturní tvorba*, v letech 1963–1975 jako redaktor nakladatelství Mladá fronta. Spoluautor většiny her z repertoáru Divadla Járy Cimrmana, jež roku 1967 spoluzakládal. V letech 1975–1990 zaměstnán jako scenárista a později režisér FS Barrandov, kde spolupracoval především se Zdeňkem Svěrákem a režisérem Zdeňkem Podskalským (*Jáchyme, hod' ho do stroje*, 1974; *Na samotě u lesa*, 1976; *Marečku, podejte mi pero!*, 1976; *Kulový blesk*, 1978; *Trhák*, 1980; *Vrchní, prchni!*, 1980; *Jára Cimrman, ležící, spící*, 1983; *Rozpuštěný a vypuštěný*, 1984; *Nejistá sezóna*, 1988 aj.). Od roku 1990 na volné noze: vedle své práce v DJC hrál v řadě televizních i celovečerních filmů, s televizí spolupracoval též jako režisér, scenárista či moderátor. Dále režíroval v Divadle Semafor a hrál v inscenacích spřátelených divadelníků (Divadlo na tahu). Roku 1998 při DJC založil Studio Jára, kde inscenoval vlastní hry.

Dílo: *Hymna* (D prem. 1998), *Malý říjen* (D prem. 1999), *Ukradený měsíc* (D prem. 2002, podle Ludvíka Aškenazyho), *Fantom Realistického divadla Zdeňka Nejedlého* (D prem. 2002).

Společně se Zdeňkem Svěrákem: *Blaník* (D vyd. i prem. 1990), *Filmové komedie – osm scénářů Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka* (1991), *To nejlepší ze Smoljaka, Svěráka a Cimrmana* (film. scénáře, 1998), *To nejlepší ze Smoljaka, Svěráka a Cimrmana II* (film. scénáře, 1999), *Záskok* (D vyd. i prem. 1994), *Švestka* (D 1998, prem. 1997), *Afrika* (D 2003, prem. 2002).

BOŽENA SPRÁVCOVÁ (* 1969)

Vlastním jménem Lenka Bohuslavová.

Absolvovala studium na Vysoké škole ekonomické v Praze v letech 1988–1992 (obor vědeckotechnické informace a knihovnictví). Od roku 1993 pracovala jako tajemnice a v letech 1997–2002 jako redaktorka časopisu *Tvar*. V letech 2003–2005 byla redaktorkou internetového časopisu *Postmoderní revue* (s Luborem Kasalem). Od roku 2005 opět redaktorka *Tvaru*.

Dílo: *Guláš z modrý krávy* (BB 1993), *Výmluva* (B 1995), *Večeře* (B 1998), *Spravedlnost* (P 2000), *Požární kniha* (B 2004), *Čaroděj dřímá v každém z nás* (hovory s Ivanem O. Štampachem, 2004), *Sítě vnitřního umění* (hovory s Janem Jeřábekem, 2005).

ANDREJ STANKOVIČ (1940–2001)

Vyrůstal v národnostně smíšené rodině, na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze studoval novinářství, český jazyk a dějepis, studia však nedokončil. V letech 1966–1975 absolvoval tamtéž studium oboru knihovnictví a vědecké informace. Podíl na mnohých disidentských aktivitách ho připravil o zaměstnání i o publikační možnosti. Po roce 1989 působil v prověřkové komisi Ministerstva spravedlnosti ČR a od roku 1990 jako knihovník Kanceláře prezidenta republiky. Překládal z polštiny (Czesław Miłosz) a angličtiny (Howard Phillips Lovecraft), věnoval se také filmové kritice.

Dílo: *Osvozený Babylon. Slovensky Raj* (BB 1979 samizdat pod názvem *Poezie*, 1992), *Variace, Kecybely, Elegie, Nikdycinky* (BB 1984 samizdat, 1993), *Noční zvuk pionýrské trubky, Patagonie* (BB 1979 samizdat pod názvem *Poezie*, 1994), *To by tak hrálo, aby nepřestalo* (BB 1995), *Okradli chudého* (odborná práce, 1983 exil pod názvem *Význam Josefa Floriana*; 1998), *Obskurník* (výbor nepublikované tvorby, 1999), *Josef Florian a Stará Říše* (studie, 2008), *Co dělat, když Kolja vítězí* (filmové kritiky, 2008).

KAREL STEIGERWALD (* 1945)

Po maturitě 1963 se zapsal na elektrotechnickou fakultu ČVUT, studia však nedokončil. V letech 1967–1972 vystudoval scenáristiku a dramaturgii na FAMU, od roku 1973 pracoval jako scenárista, později dramaturg FS Barrandov. Autorsky spolupracoval s Činoherním studiem v Ústí nad Labem. V letech 1988–1993 působil v Divadle Na zábradlí, nejprve jako lektor dramaturgie, po nástupu Jana Grossmana do funkce ředitele jako šéf činohry. Po Grossmanově smrti z divadla odešel. Od roku 1994 se jako politický komentátor a glosátor věnuje novinářské práci, nejprve v *Lidových novinách*, kde byl postupně redaktorem, zástupcem šéfredaktora a samostatným vedoucím komentátorů, od roku 1998 je politickým komentátorem *Mladé fronty Dnes*. Je mu připisováno autorství anonymní hry *Pronásledování a umučení dr. Šaldy* (vyd. i prem. 2004).

Dílo: *Hoře, hoře, strach, oprátka a jáma* (D in *Svět a divadlo* 1990, č. 3; prem. 1991), *První kroky demokrata* (D prem. 1991), *Nobel* (D vyd. i prem. 1994), *Marta Peschek jde do nebe* (D in *Svět a divadlo* 1999, č. 1), *Hraj komedii* (D in *Svět a divadlo* 2000, č. 4, s. 121–154; prem. 2000), *Sousedé* (D prem. 1999; hráno pod tit. *Otčina*), *Obraň sprostých slov* (1999, výbor z publicistiky), *Excalibur* (muzikálové libreto, prem. 2003), *Jak se volí prezident* (2003, výbor z publicistiky), *Tatarská pouť – Dobové tance – Foxtrot – A tak tě prosím, kniže – Neapolská choroba – Hoře, hoře, strach, oprátka a jáma – Nobel – Marta Peschek jde do nebe – Hraj komedii* (DD 2005), *Co s námi bude?* (fejetony, 2006), *Horáková x Gottwald* (D prem. 2006), *Spíš ne Nikdy nebylo líp* (happening 2006, s Petrem Minaříkem).

MARTIN JOSEF STÖHR (* 1970)

V letech 1989–1997 vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci (obor český jazyk–výtvarná výchova). Od roku 1995 je redaktorem časopisu *Host*, v roce 2000 založil vlastní nakladatelství MaPa.

Dílo: *Ted' noci* (BB 1995), *Hodina Hora* (BB 1998), *Přechodná bydliště* (BB 2004).

ZDENĚK SVĚRÁK (* 1936)

Vystudoval obor český jazyk a literatura na Vysoké škole pedagogické v Praze (1958). Již během studií účinkoval ve studentském ochotnickém souboru a spřátelil se s Ladislavem Smoljakem. Tři roky učil na střední škole, v letech 1961–1969 působil v Čs. rozhlasu (s Jiřím Šebánkem, Karlem Velebným ad. se spolupodílel např. na pořadech z imaginární vinárny U Pavouka). Spoluautor většiny her z repertoáru Divadla Jára Cimrmana, které roku 1967 spoluzaložil. V letech 1977–1991 zaměstnán jako scenárista ve FS Barrandov (mj. *Kdo hledá zlaté dno*, 1974; *Ať žijí duchové!*, 1977; *Vesničko má, středisková*, 1986; *Život a neobyčejné dobrodružství vojáka Ivana Čonkina*, 1993; další – viz heslo o L. Smoljakovi). Od roku 1991 na volné noze, vedle stálého angažmá v DJC napsal několik filmových scénářů a hrál v řadě televizních i celovečerních filmů. Autorsky spolupracoval především se svým synem Janem Svěrákem (*Obecná škola*, 1991; *Kolja*, 1996 – Oskar za nejlepší zahraniční film; *Tmavomodrý svět*, 2001; *Vratné láhve*, 2007).

Dílo: *Tatínku, ta se ti povedla* (P 1991), *Obecná škola* (filmová povídka, 1992), *Historie Divadla Jára Cimrmana* (1993, in *Dodatky, historie divadla – doslov – rejstřík*), *Radovanovy radovánky* (P 1994), *Kolja* (filmová povídka, 1996), *Vinárna U Pavouka* (výbor scénářů a textů rozhlasového pořadu, 1998), *Tmavomodrý svět* (filmová povídka, 2001), *Usměj se Lízo* (P 2005), *Vratné lahve* (literární filmový scénář, 2007).

Společně s Ladislavem Smoljakem: *Blaník* (D vyd. i prem. 1990), *Filmové komedie – osm scénářů Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka* (1991), *To nejlepší ze Smoljaka, Svěráka a Cimrmana* (film. scénáře, 1998), *To nejlepší ze Smoljaka, Svěráka a Cimrmana II* (film. scénáře, 1999), *Záskok* (D vyd. i prem. 1994), *Švestka* (D 1998, prem. 1997), *Afrika* (D 2003, prem. 2002).

PETR ŠABACH (* 1951)

Odmaturoval v roce 1974 na knihovnické škole. Dálkově vystudoval teorii kultury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a poté vystřídal několik zaměstnání v kulturních institucích, např. v Pragokonzertu, Středočeském nakladatelství a knihkupectví nebo Galerii hlavního města Prahy. V devadesátých letech se stal spisovatelem z povolání.

Dílo: *Šakalí léta* (PP 1993, složeno z *Jak potopit Austrálii*, *Putování mořského koně a Zumf*), *Hovno hoří* (PP 1994), *Zvláštní problém Františka S.* (R 1996), *Putování moř-*

ského koně (P 1998), *Babičky* (R 1998), *Opilé banány* (P 2001), *Čtyři muži na vodě aneb Opilé banány se vracejí* (P 2003), *Ramon* (P 2004), *Občanský průkaz* (P 2006), *Tři vánoční povídky* (PP 2007).

KAREL ŠEBEK (* 1941, OD 1995 NEZVĚSTNÝ)

Po maturitě vystřídal řadu zaměstnání, byl též sanitářem v psychiatrickém ústavu v Dobřanech (1958–1959), později zde byl internován jako pacient, mnohokrát se pokusil o sebevraždu, střídavě se léčil v různých psychiatrických léčebnách nebo byl odkázán na pomoc svých přátel. Do roku 1989 publikoval pouze v samizdatu či v zahraničí (Francie), připravoval ze svých básní rukopisné soubory.

Dílo: *Ruce vzhůru* (BB 1990), *Dívej se do tmy, je tak barevná* (BB 1996, výbor).

KAREL ŠIKTANC (* 1928)

Po nedokončených studiích na Vysoké škole pedagogické působil jako redaktor v novinách i nakladatelství (Mladá fronta), též v Čs. rozhlasu. V období normalizace, kdy byl stížen zákazem publikování, vystřídal řadu příležitostných zaměstnání. Po listopadu 1989 vykonával několik měsíců funkci předsedy Obce spisovatelů, později byl členem její rady (do 1992). V letech 1993–1995 řídil edici České básně v nakladatelství Český spisovatel. Napsal řadu pohádek pro rozhlas i pro televizi, překládal např. z ruštiny (Jevgenij Aleksandrovič Jevtušenko, Boris Pasternak).

Dílo: *Český orloj* (BB 1974 samizdat, 1980 a 1981 exil, 1990), *Ostrov Štvanice* (BB 1991), *Utopených voči* (BB 1979 samizdat oddíl *Pro pět ran blázna krále*, 1985 samizdat oddíl *Sakramenty*, 1991), *Tanec smrti aneb Ještě Pánbu neumřel* (B 1979 samizdat, 1992), *Muž a žena* (BB 1992, bibliofilie), *Srdce svého nejez* (BB 1988 samizdat, 1994), *Královské pohádky* (PP pro děti, 1994), *Hrad Kost* (BB 1995), *Šarlat* (BB 1999), *O dobré a o zlé moci* (PP pro děti, 2000), *Hodinový cimbál* (BB 2000, bibliofilie), *Zimoviště* (BB 2003), *Fidlátka* (BB 2004), *Řeč ve stoje* (B 2005), *Běseň* (B 2005, bibliofilie), *Spadl buben do kedluben* (BB pro děti, 2005, výbor), *Řeč neřeč* (rozhovor s Jaromírem Slomkem, 2007), *Vážná známost* (BB 2008).

SEBRANÉ SPISY: *Žízeň. Hejnovské noci. Nebožka smrt. Artéská studna* (sv. 1, BB 2003), *Město jménem Praha. Horoskopy. Mariášky* (sv. 2, BB 2001), *Zařikávání živých. Adam a Eva. Jak se trhá srdce* (sv. 3, 2001), *Český orloj. Tanec smrti* (sv. 4, BB 2000), *Pro pět ran blázna krále. Sakramenty. Srdce svého nejez. Ostrov Štvanice* (sv. 5, BB 2002), *Hrad Kost. Šarlat. Zimoviště*. (sv. 6, BB 2004), *Paralipomena I* (sv. 7, básně, překlady, 2006).

JOSEF ŠKVORECKÝ (* 1924)

Po nedokončených studiích medicíny absolvoval anglistiku a filozofii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Učil na středních školách, poté pracoval jako redaktor v revui *Světová literatura* a v knižní redakci Odeonu. Po roce 1963 byl ve svobodném

povolání. V roce 1969 emigroval, žije v kanadském Torontu, kde přednášel na univerzitě. Roku 1971 založil se svojí ženou Zdenou Salivarovou nakladatelství Sixty-Eight Publishers. Po roce 1990 je v důchodu a žije v Kanadě a na Floridě.

Dílo: *Tankový prapor* (R 1971 exil, 1990), *Prima sezóna* (P 1975 exil, 1990), *Dvě legendy* (PP 1982 exil, 1990), *Divák v únorové noci* (PP 1991), *Hříchy pro pátera Knoxe* (PP 1973 exil, 1991), *Mirákl* (R 1972 exil, 1991), *O anglické literatuře. Díl 1* (EE 1991), *Scherzo capriccioso aneb Veselý sen o Dvořákovi* (R 1984 exil, 1991), *Slovo má mladý severovýchod* (publicistika, 1991), *Samožerbuch* (FF 1977 exil, dopl. vyd. 1991, se Zdenou Salivarovou), *Velká povídka o Americe* (PP 1980 exil, 1991), *Všichni ti bystří mladí muži a ženy* (texty o českém filmu, 1991), *Bůh do domu* (DD 1992), *Josef Škvorecký vypráví* (rozhovor, 1992), *Konec poručíka Borůvky* (P 1975 exil, 1992), *Příběh inženýra lidských duší* (R 1977 exil, 1992), *Věci* (BB 1992), *Věk nylonu* (fragment R 1992), *Návrat poručíka Borůvky* (P 1981 exil, 1993), *Nevěsta z Texasu* (R 1992 exil, 1993), *Povídky tenorsaxofonisty* (PP 1993 exil), *Náchod: to krásné město Kostelec* (fotografická publikace, 1994), *Příběh neúspěšného tenorsaxofonisty* (EE 1994), *Slovo má mladý severovýchod 2* (publicistika, 1994), *Ze života české společnosti* (PP 1985 exil, 1994), *Povídky z rajského údolí* (PP 1995), *Malá pražská Matahára* (DD 2003), *Pulchra* (PP 2003).

SEBRANÉ SPISY: *Prima sezóna; Zbabělci; Konec nylonového věku* (sv. 1, PP, RR 1991), *Příběhy o Líze a mladém Wertherovi a jiné povídky* (sv. 2, PP 1994), *Nové canterburské povídky a jiné příběhy* (sv. 3, PP 1996), *Neuilly a jiné příběhy* (sv. 4, PP 1996), *Lviče* (sv. 5, R 1996), *Dvě vraždy v mém dvojím životě* (sv. 6, R 1996), *Příběh neúspěšného tenorsaxofonisty* (sv. 7, EE 1997), *Mirákl* (sv. 8, R 1997), *Nápady čtenáře detektivek a jiné eseje* (sv. 9, EE 1998), *Tankový prapor* (sv. 10, R 1998), *Nevysvětlitelný příběh aneb Vyprávění Questa Firma Sicula* (sv. 11, R 1998), *...na tuhle bolest nejsou prášky* (sv. 12, BB 1999), *Krátké setkání s vraždou* (sv. 13, R 1999, se Zdenou Salivarovou), *Podivný pán z Providence a jiné eseje* (sv. 14, EE 1999), *Příběh inženýra lidských duší* (sv. 15, 16, R 2000), *Setkání po letech, s vraždou* (sv. 17, R 2001, se Zdenou Salivarovou), *Velká povídka o Americe a malá o Kanadě* (sv. 18, PP 2001), *Setkání na konci éry, s vraždou* (sv. 19, R 2001, se Zdenou Salivarovou), *Setkání v Bílé dámě, s vraždou* (sv. 20, R 2003, se Zdenou Salivarovou), *Mezi dvěma světy a jiné eseje* (sv. 21, EE, 2004), *Ráda zpívám z not a jiné eseje* (sv. 22, EE 2004), *Ze života české společnosti* (sv. 23, PP 2004), *Setkání v Praze, s vraždou* (sv. 24, R 2004, se Zdenou Salivarovou), *Obyčejné životy* (sv. 25, PP 2004), *Setkání v Torontu, s vraždou* (sv. 26, R 2006, se Zdenou Salivarovou), *Nataša, pícníci a jiné eseje* (sv. 27, EE 2006), *Zločin v šantánu a jiné filmové povídky a scénáře* (sv. 28, DD 2007), *Smutek poručíka Borůvky* (sv. 29, PP, 2007), *Timeo Danaos a jiné eseje* (sv. 30, EE 2007), *Psaní, jazz a bláto v pásech* (sv. 30, korespondence s Lubomírem Dorůžkou z let 1950–1960, 2007).

Společnost Josefa Škvoreckého dále vydala drobné publicistické texty.

ZDENĚK ŠMÍD (* 1937)

Po studiu na gymnáziu v Domažlicích absolvoval v roce 1958 dvouletou Vyšší pedagogickou školu v Plzni. Učil na základních školách a dálkově studoval dějepis a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci v roce 1972 nastoupil na Střední ekonomickou školu v Karlových Varech. Roku 1986 krátce působil jako redaktor Západočeského nakladatelství. Od devadesátých let je, s výjimkou let 1991–1996, kdy pracoval v *Plzeňském deníku*, ve svobodném povolání.

Dílo: *Jan, černý proutník* (PP 1990), *Předposlední trubadúr* (pověsti, 1991), *Cejch* (R 1992), *Útok na Vyvolenou* (PP 1995), *Bombarda Joe* (P 1996, s fiktivním spoluautorem El Checo), *Nejlepší holka našeho života aneb Miss Porta* (P 1998), *Proč bychom se netěšili aneb Jak se držet nad vodou* (P, trampské písně, 1998), *Mé staré dobré Vary aneb Váš žoviální průvodce pitím i žitím* (sborník, 1999), *Za písní Severu aneb Proč bychom se neztratili* (PP 2000), *Lesk a bída Čekání* (PP 2001), *Bubny Berberů aneb Proč bychom se nesušili* (PP 2001), *Jak jsme se nedali aneb Kapitoly z dějin národního úpění* (PP 2002), *Strašidla a krásné panny* (PP 2002), *Jak se mají Mayové aneb Proč bychom se neděsili* (PP 2004), *Otava* (P 2005), *Dlouhé noci Vikingů aneb Vratte nám rabiáty* (PP 2006), *Pohádky pro dobrodruhy* (PP 2007).

PAVEL ŠRUT (* 1940)

Po střední škole a abiturientském kurzu pracoval jako úředník a rekvizitář, studia angličtiny a španělštiny (1962–1967) na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy neukončil. Od roku 1971 byl nakladatelským redaktorem. Většinu své tvorby v sedmdesátých a osmdesátých letech publikoval pouze v samizdatu. V devadesátých letech působil ve svobodném povolání – s pětiletou přestávkou (1997–2002), kdy pracoval v literární redakci ČRo 3, Vltava. Píše rovněž prózu a verše pro děti, skládá písňové texty pro divadelní hry a pro spřízněné rockové zpěváky (Michal Prokop aj.). Je autorem námětů k animovaným filmům, zabývá se překlady poezie z angličtiny (Robert Graves, John Updike, Dylan Thomas, David Herbert Lawrence, Leonard Cohen aj.) a kulturní publicistikou.

Dílo: *Kolej Yesterday* (písňové texty, 1990), *Dva lelci ve skříni o Karlíkovi nemluvě* (P pro děti, 1990), *Cadus rotundus – Sud kulatý* (BB 1993, s Eugenem Brikciem), *Cesta do Ďáblic* (BB 1993), *Prcek Tom a Dlouhán Tom* (P pro děti, 1993), *Kde zvedají nožku psi aneb v Pantáticích na návsi* (BB pro děti, 1995), *Zlá milá* (BB pásmo, 1997), *Obr jménem Drobeček* (P pro děti, 1997), *Konzul v afrikánech* (publicistika 1998), *Brožované básně* (soubor básnického díla, 2000), *Pavouček Pája* (P pro děti, 2000), *Papírové polobotky* (BB 2001), *Veliký tůdle* (BB pro děti, 2003), *Verunka a kokosový dědek* (P pro děti, 2004), *Bob a Bobek na cestách* (2005), *Příšerky a příšeři* (BB pro děti, 2005), *Pohádky brášky Králíka* (PP pro děti 2007), *Šišatý švec a myšut* (BB pro děti, 2008).

KAREL ŠVESTKA (* 1926)

Vyučen prodavačem, v padesátých letech za trest pracoval v ostravských dolech, v roce 1968 se stal na osmnáct let předsedou Místního národního výboru v Tasově, nyní v důchodu.

Dílo: *Pastely* (vzpomínky, 1995), *Couvání do času* (vzpomínky, 1997), *Pohled z mostu* (PP 2002), *Tenký led* (PP 2002), *Měsíc jako rybí oko* (PP 2003), *Kauza Rohovští v Tasově* (P 2005), *Pohled z okna* (P 2008).

EGON L. TOBIÁŠ (* 1971)

Dramatik, herec, grafik a výtvarník. Roku 1995 absolvoval scénografii na DAMU v Praze. Krátce působil jako herec v pražském Divadle Na zábradlí, roku 1997 absolvoval postgraduální studium knižní ilustrace a grafika na VŠ UMPRUM u prof. Jiřího Šalamouna, mj. je autorem designu současných knižních edic Divadelního ústavu či některých publikací nakladatelství divadelní literatury Pražská scéna. Pro jeho tvůrčí dráhu bylo podstatné setkání s režisérem Petrem Léblem v listopadu 1989, s nímž úzce spolupracoval jako autor, scénograf, herec a asistent režie. Jako scénograf a dramatik v současné době spolupracuje zejména s Janem Nebeským.

Dílo: *Cizinec* (D in *Woyzef*, 1995; prem. 1994), *Vojcev* (D in *Tvar* 1992, č. 6 – příl. *Tvary*; knižně in *Woyzef*, 1995; prem. 1992), *Smokie* (D in *Svět a divadlo* 1992, č. 1–2; prem. 2000), *Jaurés* (D in *Svět a divadlo* 1996, č. 2; prem. 1998), *Fenomén Lébl* (výbor textů o Petru Léblu, 1996, s. Vlasta Smoláková), *Murphy snu* (D prem. 2000), *Úděsné poledne* (D prem. 1999), *Slíbil jsem to Freddymu* (D prem. 2002), *Marta – Mal D'or* (D prem. 2000), *Anton* (D nepublikováno 2000), *Lepší lidi* (D nepublikováno 2000), *Pozvání do biografu*, *Nakladatelská ruční*, *Tyrolská káva*, *Ženská* (P in J. A. Pitínský, 2001), *JE SuiS – Podivný případ faráře z Tues* (D in *Svět a divadlo* 2001, č. 6; volně na motivy Georgese Bernanose), *Bel air* (D prem. 2002), *Je na čase, aby se TO změnilo* (D prem. 2002), *Three lilies* (D prem. 2003), *Bouře 2* (D prem. 2003, na motivy W. Shakespeara), *Neškodný příběh*, *Slíbil jsem to Freddymu* (DD prem. 2002), *Příběhy* (D in *Svět a divadlo* 2003, č. 6 + 2004, č. 1–5; prem. 2005), *Rána z milosti* (D prem. 2004), *Ze života racků* (D prem. 2005), *Volané číslo neexistuje. Koncept 3* (P 2005), *Voheň básníků* (D in *Standa má problémy a další malé hry pro velké SADisty*, 2006), *Vyšetřování pokračuje* (D prem. 2006).

FILIP TOPOL (* 1965)

V osmdesátých letech byl zaměstnán jako programátor. Od roku 1979 vedoucí, skladatel, pianista, zpěvák a textař skupiny Psí vojáci.

Dílo: *Psí vojáci* (písňové texty, 1993), *Mně třináct. Život v Praze* (P 1994), *Sakramiláčku* (písňové texty, 1997), *Karla Klenotníka cesta na Korsiku* (P 1999), *Psí vojáci – Národ Psích vojáků* (písňové texty, 1999), *Střepy* (písňové texty, 1999), *Tři novely* (PP 2004, obsahuje: *Mně třináct*, *Karla Klenotníka cesta na Korsiku*, *Zápisky milencovy*).

JÁCHYM TOPOL (* 1962)

Po maturitě na gymnáziu nedokončil studia na střední škole sociálně-právní. Do roku 1986 pracoval jako skladník, topič, nosič uhlí, pak až do roku 1990 pobíral invalidní důchod. Spoluzakládal několik samizdatových edic a časopisů, mezi nimi *Revolver Revue* (1991–1993 šéfredaktor) a *Respekt*, kde působil do roku 1995 jako reportér; 1994–1995 byl též redaktorem *Rautu*. Poté studoval etnologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, učil na Literární akademii Josefa Škvoreckého a byl spisovatelem na volné noze. V roce 2005 se opět stal redaktorem týdeníku *Respekt*. Jako textař spolupracoval se skupinami *Psí vojáci* a *Národní třída* a se zpěvačkou Monikou Načevou.

Dílo: *Miluju tě k zbláznění* (BB 1991), *V úterý bude válka* (BB 1992), *Sestra* (R 1994), *Výlet k nádražní hale* (R 1995), *Anděl* (R 1995), *Trnová dívka (Příběhy severoamerických Indiánů)* (PP, přeložil a převyprávěl, 1997), *Nemůžu se zastavit* (rozhovor, 2000), *Noční práce* (R 2001), *Kloktat dehet* (R 2005), *Zlatá hlava* (2005, úryvek z *R Mongolský vlk*), *Supermarket sovětských hrdinů* (PP 2007).

JOSEF TOPOL (* 1935)

Po absolvování benešovského gymnázium pracoval od roku 1953–1956 jako divadelní lektor u E. F. Buriana, současně vystudoval divadelní vědu a dramaturgii na DAMU. Do širšího povědomí vstoupil jako autor, dramaturg a režisér Divadla za branou, které roku 1965 společně s K. Krausem a O. Krejčou založil. Po zrušení divadla z politických důvodů (1972) pracoval jako nakladatelský korektor, provozní pracovník a stavební dělník, poté odešel do invalidního důchodu. Po roce 1989 se autorsky víceméně odmlčel, publikoval především své starší básně a hry. Spolupracoval na překladu Shakespearovy tragédie *Romeo a Julie* (prem. 2003), rukopis rozepsané hry o sv. Vojtěchovi údajně zničil. Žije v Praze.

Dílo: *Hlasy ptáků* (D vyd. i prem. 1989, rozmnož. 1989), *Kočka na kolejích* (D rozmnož. 1990), *Sbohem, Sokrate!* (D rozmnož. 1990; prem. 1991), *Dvě noci s dívkou aneb Jak okrást zloděje* (D rozmnož. 1991; prem. 1994), *Stěhování duší* (D in *Revolver revue* 1991, č. 16; prem. 1990), *Diogenes cynik znovu naživu* (D in *Divadelní revue* 1992, č. 2; podle Jana Amose Komenského), *Josef Topola Divadlo za branou* (DD + výbor textů o divadle, 1993, s. Barbara Mazáčová), *Sedm dní s J. T.* (BB, bibliof., 1995), *Básně a jejich torza* (BB, bibliof., 1995), *Básně* (BB 1997), *Sbohem, Sokrate! – Stěhování duší – Hlasy ptáků* (DD 2001), *Pražské podhradí* (textový doprovod k publikaci uměleckých fotografií Stanislava Tůmy, 2003), *Romeo a Julie* (D vyd. i prem. 2003, přebásnění tragédie W. Shakespeara, s. Daria Ullrichová).

BOGDAN TROJAK (* 1975)

Nedokončil studia práv na Masarykově univerzitě v Brně, v roce 2004 absolvoval žurnalistiku na Univerzitě Palackého v Olomouci. V roce 1995 založil společně s básníkem Vojtěchem Kučerou časopis *Weles*, v letech 1995–1999 byl jeho šéfredaktorem.

V devadesátých letech spolupracoval s časopisem *Host*, byl spoluzakladatelem revue *Neon* (1999–2000 též jejím šéfredaktorem). Píše rovněž polsky a z polštiny překládá.

Dílo: *Muzika* (BB 1995), *Kuním štětcem* (BB 1996), *Pan Twardowski* (BB 1998), *Je-zernice* (BB 2001), *Strýc Kaich se žení* (BB 2004), *Kumštškabinet* (BB 2005), *Brněnské metro* (PP 2006).

VLASTIMIL TŘEŠŇÁK (* 1950)

Po ukončení základní školy pracoval v různých převážně dělnických povoláních. Od roku 1968 na volné noze. V roce 1974 je mu zamezeno oficiálně publikovat, takže je opět odkázán na dělnická zaměstnání. V roce 1982 emigroval do Švédska, kde po pěti letech získal státní občanství. Od roku 1991 žije v Česku jako cizinec s povolením trvalého pobytu. Kromě literatury se věnuje hudbě, vytvořil též několik autorských alb (*Koláž*, 1995; *Inventura*, 2005).

Dílo: *Babylon* (PP 1991), *To nejdůležitější o panu Moritzovi* (P 1989 exil, dopl. vydání 1991), *...a ostružinou pobíd' koně* (P 1981 samizdat, 1988 exil, 1993), *Klíč je pod rohožkou* (R 1995), *U jídla se nemluví* (PP 1996), *Plonková sedmička* (písněové texty, 1998), *Evangelium a ostružina* (R 1999), *Domácí hosté* (R 2000), *49 + jedna = 49 + one* (obrazová publikace, 2004), *Melouch* (R 2005).

JAROMÍR TYPLT (* 1973)

Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (1991–1997, obor filozofie a bohemistika). V letech 1990–1993 byl externím spolupracovníkem časopisu *Iniciály*. Od roku 2000 pracuje jako dramaturg Malé výstavní síně v Liberci. Zaměřuje se rovněž na zkoumání nových způsobů prezentace literárního textu (tzv. zmutované autorské čtení), je autorem řady bibliofilských tisků a knih–objektů, vzniklých ve spolupráci s různými výtvarníky (Jan Měříčka, Viktor Kopasz). Působí také jako editor, zejména v oblasti výtvarného a literárního art brut.

Dílo: *Koncerto grosso* (BB 1990), *Pohyblivé prahy chrámů* (PP 1991), *Zápas s ro-dokmenem* (P 1993), *Ztracené peklo* (BB 1994), *Kdo vsloupí neprokloubí – Dříve než vzápětí* (DD 1994), *Opakem o překot* (P 1996), *Rozžhavená kra. Vratifest* (E 1996), *že ne zas až* (BB 2003), *Wira w únawu* (P 2003, poprvé in *Pohyblivé prahy chrámů*, 1991), *Stisk* (PP BB 2007).

Výběr z bibliofilii: *Procitající teurgos* (BB 1990), *Epocha Setmění (Kytaromachie)* (B 1992), *Oči pro plášť* (P 1994), *Zajetí/Fogság* (B 2001), *Kakofroň* (E 2001).

MILOŠ URBAN (* 1967)

Vlastním jménem Miloš Svačina, užívá rovněž pseudonymů Josef Urban, Max Unterwasser.

V roce 1992 absolvoval anglistiku a nordistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V rámci postgraduálního studia absolvoval roční stáž v Oxfordu.

Doktorát nedokončil, v období 1992–2000 působil jako redaktor nakladatelství Mladá fronta. Od roku 2001 zaměstnán v nakladatelství Argo.

Dílo: *Poslední tečka za Rukopisy (Nová literatura faktu)* (R, pod jm. Josef Urban, 1998), *Sedmikostelí (Gotický román z Prahy)* (R 1999), *Hastrman (Zelený román)* (R 2001), *Paměti poslance parlamentu (Sexyromán)* (R 2002), *Stín katedrály (Božská krimikomedie)* (R 2003), *Trochu lásky (Fraška se zapomenutými verši)* (D 2003), *Mi-chaela (Události v klášteře svatého Anděla)* (P, pod pseud. Max Unterwasser, 2004), *Santiniho jazyk (Román světla)* (R 2005), *Nože a růže* (D 2005), *Pole a palisády* (P 2006), *Mrtvý holky* (PP 2007).

LUDVÍK VACULÍK (* 1926)

Vystudoval Politicko-novinářskou fakultu Vysoké školy politické a sociální v Praze (1946–1950). Působil jako vychovatel na učňovských internátech, v letech 1953–1957 byl zaměstnán jako redaktor v nakladatelství Rudé právo, následující rok v týdeníku *Beseda venkovské rodiny*. Od roku 1958 působil v Československém rozhlasu a od roku 1965 pracoval jako redaktor *Literárních novin* (později *Literárních listů* a *Listů*). Po jejich zrušení (1969) byl na volné noze. V sedmdesátých a osmdesátých letech vedl samizdatovou edici Petlice. Po roce 1989 se věnuje publicistice v *Lidových* a *Literárních novinách* a spolupracuje s Českým rozhlasem i Českou televizí.

Dílo: *Český snář (Sny roku 1979)* (R 1981 samizdat, 1983 exil, 1990), *Jaro je tady* (FF 1987 samizdat, 1988 exil, 1990), *Srpnový rok* (FF 1989 samizdat, 1990), *Nové vlastenecké písně Karla Havlíčka Borovského* (písňové texty, 1989 samizdat, 1990), *Morčata* (R 1973 samizdat, 1977 exil, 1991), *Stará dáma se baví* (FF 1991), *Jak se dělá chlapec* (R 1993), *Poco rubato* (korespondence s Ivanem Kadlečkem, Bratislava 1994), *Milí spolužáci!* (deníky, dopisy, 1981 a 1986 samizdat, 1986 exil, 1995), *Nad jezerem škaředě hrát* (FF 1996), *Nepaměti (1962–1972)* (vzpomínky, 1998), *Cesta na Praděd* (R 2001), *Loučení k panně* (R 2002), *Poslední slovo* (FF 2002), *Vážený pane Mikule. Dopisy 1967/1988* (korespondence s Janem Šimsou, 2003), *Polepšené písničky* (autobiografie, komentovaný zpěvník, 2006, k části nákladu přiloženo CD album), *Hodiny klavíru. Komponovaný deník 2004–2005* (P 2007).

BOHUSLAV VANĚK-ÚVALSKÝ (* 1970)

Vlastním jménem Bohuslav Vaněk.

V devadesátých letech pracoval v reklamních agenturách, jako redaktor v časopise *Redhot* a od roku 2002 v magazínu *MFD Plus*. V roce 1993 založil vlastní nakladatelství Krásné nakladatelství. Účastnil se aktivit Skupiny XXVI.

Dílo: *Amerika* (BB 1993), *Psí roky* (P 1994), *Nářez brouků na palouku* (PP 1994), *Naivní román* (R 1994), *Poslední bourbon (Hubotřasný román)* (R 1996, přeprac. 2000), *Zabrisky* (R 1999), *Brambora byla pomeranč mého dětství* (R 2001), *Ženy – Havel – Hygiena* (PP 2003), *Žena se nedá loupat jako banán* (PP 2005).

MICHAL VIEWEGH (* 1962)

Po maturitě na gymnáziu v Benešově (1980) dva roky studoval na Vysoké škole ekonomické v Praze (1980–1982). Poté ze školy odešel a pracoval jako noční strážný v podniku Chemapol Praha a příležitostně také jako průvodčí vlaku a stavební figurant. 1983–1988 studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy češtinu a pedagogiku. Do roku 1993 učil na základní škole ve Zbraslavi, poté byl redaktorem nakladatelství Český spisovatel. Od roku 1995 je spisovatelem z povolání. Několik let též učil tvůrčí psaní na Literární akademii Josefa Škvoreckého v Praze.

Dílo: *Názory na vraždu* (P 1990), *Báječná léta pod psa* (R 1992), *Nápady laskavého čtenáře* (PP 1993), *Výchova dívek v Čechách* (R 1994), *Účastníci zájezdu* (R 1996), *Zapísovatelé otcovské lásky* (P 1998), *Povídky o manželství a sexu* (PP 1999), *Švédské stoly aneb Jací jsme* (FF 2000), *Nové nápady laskavého čtenáře* (PP 2000), *Román pro ženy* (R 2001), *Báječná léta s Klausem* (R 2002), *Na dvou židlích* (FF 2003), *Případ nevěrné Kláry* (R 2003), *Růže pro Markétu aneb Večírky revolucionářů* (D 2004), *Tři v háji* (PP, s Halinou Pawlowskou a Ivou Hercíkovou, 2004), *Vybíjená* (R 2004), *Lekce tvůrčího psaní* (PP 2005), *Báječný rok* (*Deník* 2005) (P 2006), *Andělě všedního dne* (P 2007), *Krátké pohádky pro unavené rodiče* (PP 2007).

VÁCLAV VOKOLEK (* 1947)

Po dokončení Střední průmyslové školy stavební v Děčíně studoval výtvarnou výchovu a češtinu na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, studia opustil předčasně. Po roce 1968 vystřídal několik zaměstnání v oboru památkové péče. Od roku 1975 ve svobodném povolání. V letech 1992–1993 byl redaktorem časopisu *Host*, v roce 1994 revue *Souvislosti*, roku 1996 opět začal spolupracovat s *Hostem*. Od roku 1995 vyučuje dějiny umění na Vyšší odborné škole publicistiky v Praze.

Dílo: *Nápisy* (BB, vl. nákl., b. m. 1992), *Lov žen a jiné odložené slavnosti* (PP, původní název *De natura sonoris*, 1993), *Ten který* (BB 1993), *Triptych* (PP 1995), *Zříceninový mramor* (BB 1996), *Pátým pádem* (P 1996), *Pan z Halabákova* (pohádky, 1997), *Tanec bludných kořenů* (BB 1998), *Lékař a umění léčit – pohled z druhé strany* (populárně-naučná, s Miroslavem Pekárkem, 1998), *Cesta do pekel* (R 1999), *Hercynský les* (BB 2000), *Okolím Babelu* (PP 2000), *Krajiny vzpomínek* (paměti, 2001), *Tajemství zdraví a naděje* (populárně-naučná, s Miroslavem Pekárkem, 2001), *Jak odhalit tajemství geopatogenních práz: účinky geologického podloží na zdraví lidí* (populárně-naučná, s Evženem Andrejem, 2002), *Příliš pozdní léto* (BB 2003), *Krajinomalby* (BB 2004), *Esoterické Čechy, Morava a Slezsko* (populárně-naučná, sv. 1, 2 2004, sv. 3 2005, sv. 4 2005, sv. 5 2006), *Svět posvátných kamenů 1, 2* (populárně-naučná, 2005, 2006), *Krajiny na kraji = Lands on the Edge = Land am Rand* (populárně-naučná, s Jaroslavem Bártou, 2005), *Exily a úkryty v české krajině. Nahlédnutí za nízké horizonty* (populárně-naučná, 2006), *Obrysy a obzory* (výbor BB, 2007).

JAN VRAK (* 1967)

Vlastním jménem Tomáš Koudela.

Na přelomu osmdesátých a devadesátých let studoval na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a na Pedagogické fakultě v Ostravě, studia však nedokončil. Spoluzakladatel a spolumajitel olomouckého nakladatelství Votobia, v současnosti podniká v pohostinství.

Dílo: *B. O. E. W. U. L. F.* (BB, pod vl. jm., 1990), *Ostrava* (BB, b. d. [1990]), *Obyčejné věci* (R 1998), *Osm hlav* (PP 2000, s Antonínem Marešem), *Pan Kamarád* (P 2001), *Potom* (BB PP 2003, s Antonínem Marešem), *Dokonalost nože* (TT 2004).

IVAN WERNISCH (* 1942)

Po absolvování Vyšší průmyslové školy keramické v Karlových Varech roku 1959 vystřídal řadu zaměstnání (keramický výtvarník, betonář, jevištní technik, uklízeč, strážný a noční hlídač aj). V období normalizace publikoval pouze v zahraničí nebo samizdatově, v Čechách pouze překlady (Hans Sachs, Anton Pavlovič Čechov). V letech 1990–1999 byl redaktorem *Literárních novin*, 1990–1991 byl předsedou rady Obce spisovatelů. V roce 1994 pobýval na literárním stipendiu v Berlíně, od roku 1998 spolurediguje Edici současné české poezie ve Vydavatelství Klokočí a Knihovna Jana Drdy (Praha – Příbram). Autor rozsáhlých antologií z tvorby zapomenutých a neznámých českých autorů devatenáctého a dvacátého století, též editor (usp. mj. deníky Ivana Diviše *Teorie spolehlivosti*). Spolupracoval s nakladatelstvím Petrov (do roku 2005) a s pražským antikvariátem Ztichlá klika.

Dílo: *Ó kdežpak* (BB 1991), *Frc. Překlady a překrady* (BB 1988 samizdat, 1991), *Doupě latinářů. Sežrané spisy* (BB, PP 1992), *Pekařova noční nůše* (BB, PP 1994), *Zlatomodrý konec staříčkého léta* (BB, PP 1994), *Proslýchá se* (BB, PP 1996), *Jen tak* (BB 1996, bibliofilie), *Nesetkání* (BB 1996, bibliofilie), *Cesta do Ašchabadu neboli Pumpke a dalajlámové* (BB, PP 1997), *Z letošního konce světa* (BB 1982 samizdat, 2000, pod pseudonymem Václav Rozehnal), *Bez kufru se tak pěkně skáče po stromech neboli Nún* (BB 2001), *Bibecká poezie* (soubor básnického díla, 2002), *Virtuos na prdel – Růžovejch květů sladká vůně* (BB, PP 2002), *Hlava na stole* (BB 2005), *Býkárna* (BB 2006, s Milanem Ohniskem a Michalem Šandou).

JAN ZÁBRANA (1931–1984)

Po maturitě na reálném gymnáziu v Humpolci (1950) hodlal studovat na pražské Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, z kádrových důvodů však nebyl přijat. Od podzimu 1950 nastoupil na Římskokatolickou cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze, ale ani toto studium mu nebylo umožněno absolvovat. V letech 1952–1953 se učil zámečníkem, poté pracoval jako brusič. Koncem roku 1955 se začal živit jako překladatel. Od druhé poloviny padesátých let až do konce let šedesátých publikoval v oficiálních časopisech též recenze a verše, jako prozaik autorsky spolupracoval

val s Josefem Škvoreckým. V sedmdesátých a osmdesátých let vydával oficiálně už pouze překlady. Je autorem řady recenzí cizojazyčné, především americké literatury, edičních poznámek, komentářů, autorských portrétů, zvláště pak esejisticky pojatých doslovů či předmluv, ponejvíce psaných k vlastním překladům a výborům..

Dílo: *Celý život 1, 2* (deník, 1992), *Sedm povídek* (PP 1993), *Básně* (výbor BB 1993).

EDIČNÍ POZNÁMKA

Základní texty příspěvků byly sjednoceny podle *Pravidel českého pravopisu* z roku 1993 s *Dodatkem*. Citované texty jsou převzaty v původní podobě z uvedených zdrojů, opraveny jsou jen evidentní gramatické a jiné chyby.

Rejstřík odkazuje na osobní vlastní jména, jež jsou zmíněna v úvodních studiích, textech interpretací a citovaných ukázkách z textů. Jména z literárních, dramatických nebo výtvarných děl zaznamenává pouze tehdy, jde-li o skutečné historické postavy. Bibliografické appendixy a poznámky pod čarou rejstříkovány nejsou.